

הקדמת חק לישראל זוהר היומי

אור הזוהר 465 ★ חשוון תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

האדמו"ר מהאלמין

- 1 ראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתו.
- 2 זה בעיני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב.
- 3 אשמרה תורתך תמיד לעולם ועד.
- 4 זה נה תאבתי לפקודיך בצדקתך חייני.

יתברך ויתעלה גומל עלי, ובהתבוננות שהכל הם מתנות חנים ובסבר פנים יפות, שכגמולו, בתורת גמול, ובזכות זה, "כוס ישועות אשא", להמשיך ולברך ולהודות על הטובות העתידות, "ובשם ה' אקרא", להשיב רבים מעוון ולפרסם דבר ה' בעולם.

הנה ידוע החיוב ומפורסם הלימוד הנורא והנפלא, לימוד ה"חק לישראל" דבר יום ביומו, שתקן רבינו הארי"י החי על ידי תלמידו הגדול מוריניו רבי חיים ויטאל זי"ע.

קבלת התורה. וצא ולמד ממשה רבינו שלא הכה את היאור ואת העפר לפי שקבל טובה מהם, וכן אמרו רז"ל שלא נקם משה נקמת מדין לפי שנתגדל ביניהם, ואמרו רז"ל בשמות רבה (פ"ד, ב) כל הפותח פתח לחבירו חייב בכבודו יותר מאביו ואמו. אתה מוצא באליהו שלא החייה אבותיו כמו שהחיה את בן הצרפית, ואלישע לא החייה אבותיו כמו שהחיה את בן השונמית, אלא שמסר נפשו על אכסניא שלו. ואם כ"כ חייב להחזיק טובה לחבירו על פת לחם, על אחת כמה וכמה אם קבל ממנו טובה הרבה, ועל אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת אם קבל ממנו טובת הנפש, כגון שלמדו חכמה, או הדריכו בדרך טובה, והפרישו מדרך רעה, שזו טובה גדולה שאין למעלה הימנה, כמה וכמה יגדל חובתו להכיר טובתו ולנהוג בו כבוד, ואם לא ינהג בו כבוד כראוי אין לך כפוי טובה גדול מזה. וישא ביום ההוא ק"ו בעצמו כמה וכמה חייב אדם לבוור המרבה להטיב רב טוב לבית ישראל עד אין חקר, כך גדלה חובותינו עד אין חקר, עכ"ל.

ב ואעתיק קצת מספר הקדוש קב הישר פרק י"ח וזל"ק:

א. "מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה עשית" וגו' (תהלים קד, כד). הנה כבר כתבנו בפרקים הקודמים שחכמינו וזכרונם לברכה תיקנו לומר בכל יום מזמור ק' שהוא מזמור לתודה. והכוונה, שצריך האדם להודות בכל יום ויום ולהביא קרבן תודה, כי אין בעל הנס מכיר בניסיו שעושה לו הקדוש ברוך הוא.

אשירה לה' בחיי אומרה לאלוקי בעודי, שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, ואודה ה' מאד בפי ובתוך רבים אהללנו, ויהי עמדי בדרך אשר זכני להוציא לאור עולם הספר הקדוש הזה. "מה אשיב לה' כל תגמולהי עלי, כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא". "מה אשיב לה'", [אשיב ר"ת שמי שלום יהודה בן א'סתר] במה אכיר טובה להי"א, עלי, שזו חובה מוטלת עלי, "כל תגמולהי עלי", בזה שאספור ואספר כל הגמילות חסדים שה'

א ראה בענין כפוי טובה והנה בפרשת תבא עה"פ "ובאת אל הכהן אשר יהי' בימים ההם ואמרת אליו", פירש רש"י: שאינך כפוי טובה. וכן איתא בירושלמי ברכות (דף ט') שהיה פרעה כפוי טובה, "אשר לא ידע את יוסף", והלא עד היום הזה מצרים יודעין חסדו של יוסף, אלא שהיה יודע וכפה טובתו, ולבסוף כפה טובתו של הקב"ה, הא למדת שכפיית הטובה הוקשה לכפירה בעיקר, עיי"ש.

וכן מובא במכילתא בשלח (י"ז) וזת"ד, יבוא עמלק כפוי טובה, ויפרע מן העם כפוי טובה (ועיין עוד ע"ז דף ה' ע"א). ובאבות דר' נתן (פמ"א) אם עשה לך חברך טובה מעט יהא בעיניך הרבה. ובתנא דבי אליהו רבא (י"ח) איתא, כל הסועד עם חבירו אפילו פת במלח, יחזיק טובה לחבירו.

ועפ"ז פירשתי את הפסוק כמעשה ארץ מצרים לא תעשו, שהם היו כפויי טובה, כמעשהיהם לא תעשו, רק תחזיקו תודה למי שגמל לכם טובה

ואידי דאתינן להכי נעתיק כאן דברי הפלא יועץ, מ"ש בענין כפיית טובה והכרת טובה, וזה לשונו הזהב (באות כ' ערך כפוי טובה): "כתיב (משלי יז, יג) משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו. וחיובא רמיא על האדם שקיבל כל שהוא טובה מחבירו שתהא חקוקה בלבו תמיד כל הימים, שלא לגמול עמו שום רעה, ולשלם לעושה הטובה ככל הבא מידו. אפילו אם עשה לו גם כן רעה, הרעה ישכח והטובה לא ישכח, כי צריך האדם שיהא בו מועת קונו, וכתיב (ישע"י מט, טו) גם אלה תשכחנה, שהוא מעשה העגל, ואנכי לא אשכחך, שהוא

על ידי לימוד "חק לישראל" ממשיך הלומד הארת הנשמה משבת קודש. ועוד לימדנו בספר "שארית ישראל"

(בפתיחה לספר שמות), שלימוד חק לישראל הוא תיקון הברית, כמבואר להלן.

מנהג הקדמונים היה לתת שבח והודיה על כל דבר

ובאמירת מזמור זה תהיה כוונתו בלבו כאלו מביא תודה בית ה', כמו שהיה מנהג הקדמונים ז"ל שבכל ענין ומאורע שאירע להם היו נותנים שבח והודיה והכירו מיד שהוא השגחת הבורא יתברך, והיה קשור תמיד בלבם לבלתי לשכוח השגחת הקדוש ברוך הוא.

ב. כדמצינו מה שכתוב בזוהר פרשת אמור: רבי שמעון בר יוחאי הוי אזיל באורחא והוי עמיה רבי אבא ורבי יוסי, מטו לחד אמת המים נתקל רבי יוסי וניתק לתוך אמת המים עד שנתלכלכו בגדיו. אמר רבי יוסי, הלואי שלא היה נברא זה אמת המים. אמר רבי שמעון בר יוחאי, אסור לן לומר כך, דמשמשא דעלמא היא ואסור לנהוג קלות במשמשא דקודשא בריך הוא, דכתיב (בראשית א, לא) "וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד", ואפילו נחשים ועקרבים ויתושין כולהון נקראין משמשי דעלמא, ובני נשא לא ידעין.

על ידי הנחש ניצלו רבי שמעון בר יוחאי ושנים מתלמידיו

ג. עד דהוו אזלין, חמו חדא חוויא דרקד קמייהו. אמר רבי שמעון בר יוחאי ודאי דא נחש אזל לאתרחשא לן ניסין. רהט האי חוויא קמייהו וקשר את עצמו בחד אפעה, ואפעה היא בריה דאי מסתכלת באנפיה דבר נש או בר נש מסתכל באנפיה דאפעה מיד הוא מת מחמת הארס רחמנא ליצולן. והאי נחש בהדי דקשר בה התחילו להכות זה את זה עד דמיתו שניהם, עד מטי תמן להאי אתר חמו לון לתרוייהון שכיבין באורחא ומיתן.

פירוש הזוהר בלשון-קודש:

[רבי שמעון בן יוחאי היה הולך בדרך, והיו עמו רבי אבא ורבי יוסי, הגיעו לאמת המים אחת, נתקל רבי יוסי ונתקע לתוך אמת המים, עד שנתלכלכו בגדיו, אמר רבי יוסי: "הלואי שלא היה נברא אמת המים זו", אמר רבי שמעון בן יוחאי: "אסור לנו לומר כך, כי אחד מעושי רצונו של המקום הוא ואסור לזלזל במשמשו של הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב: 'וירא ה' את כל אשר עשה והנה טוב מאד', ואפילו נחשים ועקרבים ויתושים נקראים כולם משמשי של המלך ועושי רצונו בעולם ובני אדם אינם יודעים, ואינם שמים זאת על ליבם".

בעודם הולכים ראו נחש אחד מרקד לפניהם. אמר רבי שמעון בן יוחאי: "בודאי הולך הנחש לחולל לנו ניסים".

רץ הנחש לפניהם ונלחם באפעה אחד. ותכונתו של האפעה, שאם הוא מסתכל בפני האדם או שאדם מסתכל בפניו מיד מת האדם מחמת ארסיות מבטו של האפעה, רחמנא ליצולן. נאבקו הנחש והאפעה זה בזה עד שמתו שניהם, כאשר הגיעו לזירת המאבק ראו החכמים את פגרי שניהם].

קרא רבי שמעון על כך פסוק זה: "לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך", ולשם זה ברא הקדוש ברוך הוא את כל הבריות כאשר לכל אחת שליחות ותפקיד ואין לנו לזלזל בשום נברא, כי לכל נברא יש תפקיד ושליחות".

השם יתברך מביטח לצדיק שלא יאונה לו כל און

ד. קרא רבי שמעון בר יוחאי האי פסוקא (תהלים צא, י) "לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך", ועל דא ברא קודשא בריך הוא כל הבריות וכל דבר לשליחותא דיליה.

על בעל הנס לתקן איזה דבר טוב

ה. ובהיות כן, בוודאי מי שהפליא לו השם יתברך ברוך הוא ברוב רחמיו וחסדיו נס ואיזה הצלה מלסטים, או מאש וממים, או שהיה חולה ונתרפא, אזי חובה עליו לתקן איזה

דבר טוב, שיהיה היכר שהוא עושה זאת במקום קרבן תודה לכבוד השם יתברך ברוך הוא.

מעשה שהציל השם יתברך לבעל שיבולי הלקט

ו. ובוא וראה מה שהעיד על עצמו הרב החסיד מורנו הרב רבי אברהם בעל המחבר "שיבולי הלקט" בהקדמת ספרו, וזה לשונו: "אמר הכותב, אזכיר כאן נפלאות שעשה ה' עמדי בעת עברו עלי תלאות בימי חליי, חליתי על ערש דוי ומרוב כאבי לא עליכם, שוממתי. אמרתי פקדתי יתר שנותי רבו עלי מכאובים עד שרחקו ממני קרובי כי הייתי למשא לבני ביתי ולפני אבותי. המו מעי בי ולבי יחיל בקרבי בזכרי אורחא רחיקא וקלילא זודתאי.

ז. והעומדים עלי לשמור יציאת נשמתי כאשר ראו בי שנתקררו אברי ובשרי ובאתי עד הגסיסה, ועד שערי מיתה. העומדים עלי דחקו חוצה את אשתי וזרעי וגם שאר קרובים שראו אותי בסימני מיתה בדרך צאת הנשמה מהגוף, ופני נשתנו. וה' ברחמיו "יסור יסרני ולמות לא נתנני", ולא בזכותי רק בזכות אבותי הקדושים.

ח. ובמראה ראיתי בעיני אדם קצר עמד לפני ונר דולק בידו, ובהרף עין התחיל לכבות וחזר ודלק מהר לעיני. ואמרתי במחילה, יגיד לי אדוני מה זה שאתה עושה לפני בנר הזה.

הנר רמז לנשמה

והשיב האיש, הנר רמז לנשמה דילך, בעבור שימי חייך כבר עברו, כי הנר הוא רמז נשמת אדם, רמזתי לך. והנה כאשר מהר חזר לדולקה כך מהרה תהיה לך רפואה, וזהו שהראיתי באותותי.

ט. וידוע תדע שיש במשפט שלך מיימינים ומשמאילים, ושקלו במאזנים זכיות שלך, ובאתי לבשרך שהאל הרחמן הוסיף ימים על ימך, ואמר למלאך, הרף ירך, כי עוד לאל ידו לזכות את הרבים. חק חקקתי לך שבימים השלישי תעמוד מחולי זה. וזה המעשה היה שלשה ימים קודם חג השבועות.

וכאשר פתר לי כך היה, שביום ראשון דחג השבועות הלכתי לבית הכנסת וממש נעשיתי בריה חדשה, ומיד אזרתי כגבור חלצי וקמתי על משמרת הקודש לחבר פירוש על התורה ונביאים וכתובים, וקראתי להחיבור "שבלי הלקט" לזכרון, עד כאן לשונו.

אסור לאדם להיות כפוי טובה

י. וכה יעשה האדם, כי אין לך אדם שלא נעשה לו נס, בפרט בדורות האלו אשר הצרות מתגברים בכל יום ויום גזירות ומלחמות עצומות, חרב ורעב מצור ומצוק, חלאים רבים, ומי אשר האיר עליו הקדוש ברוך הוא חוט של חסד והצילו מכל הפגעים רחמנא ליצולן, יהיה לו לזכרון תמיד חסדי ה', ולא להיות מכפויי טובה. ולא זו בלבד, אלא כל מי אשר משפיע עליו הקדוש ברוך הוא שפע של ברכה שזכה לישוב בביתו בהשקט ובבטח, ופרנסתו היא סדורה, שצריך ליתן שבח והודיה למקום על זאת.

יא. ומה מאוד מזהיר בספר החרדים שזהו מכלל מצות עשה של "הגדתי היום לה' אלהיך כי באתי אל הארץ" וגו' (דברים כו, א), מכאן אזהרה על בני אדם המקבלים טובה והשפעה מהשם יתברך, ליתן שבח והודיה, ולא לקרות קול קובלנא כדרך צרי העין אשר יותר מאשר נותן להם ה' מזון ומחיה כל ימיהם, יותר הם בוכים וקובלים נגד העולם כאלו שאין להם פת לחם לאכול, וכל טוב אין בידם, וכל כוונתם הוא למנוע העניים ואביונים מפתח ביתם, ועל זה נאמר (תהלים לד, ז) "זה עני קרא וה' שמע", ואין התפלה של עני זו עד שעושה רושם ויעבור עליהם כוס של פורעניות שבאין המה לכלל הדלות.

הייתי אברך בן 23 שנה, וכשראייתי המצב שאלפי אנשים נוסעים על האוטובוסים ורכבות וקוראים כל מיני עיתונים פסולים, החלטתי להיכנס בחובות עצומות, ולהתחיל את העבודה להכניס את החק בכל בית בישראל. [את הדרך הזה למדתי אצל כ"ק אבי אדמו"ר זי"ע שכשהייתי ילד וגרנו בחיפה, יצא אז לאור "חק לישראל" דפוס קטן, ושלה אותי מבית לבית שאביא להם את ה"חק לישראל", וכן כשיצא לאור מסכתות הש"ס, שלח אותי להביא להרבה אנשים גמרות שיוכלו ללמוד, וזה נתן לי את הכח להמשיך וללכת בדרכי אבותינו, וכן זכיתי אחר כך ב"ה לפרסם את הקלטות מהדף היומי, ואכמ"ל].

ועתה כאשר נודע גודל נחיצות לימוד הזוהר הקדוש, דרק על ידו נגאל ברחמים כמובא ב"אור הזוהר" וב"גדולי ישראל והזוהר" דברי הצדיקים וגדולי הדורות מכל החוגים והעדות ממש.

ואכשר דרא דנעשתה מהפיכה של ממש על ידי "מפעל הזוהר העולמי", וכל ישראל מקטנם ועד גדולם מתמלאים חשק עצום ונפלא ללימוד הזוהר הקדוש, וכולם שואלים ומבקשים ללמוד לכל הפחות בזוהר שמסודר על פי "חק לישראל" שיסודתו בהררי קודש, ובלמוד של דקה כבר זוכה להיות בן עולם הבא.

ודברי התנא רבי יהודה בן תימא זי"ע, הוי עז כנמר וכו' עמדו מול עינינו, ולכן ארנו כגבר חלצינו והוצאנו לאור בס"ד את הזוהר המבואר על סדר "חק לישראל".

ומגלגלים זכות על ידי זכאי, מר ניהו הרב המקובל הגאון הצדיק רבי בניהו שמואלי שליט"א, ראש ישיבת המקובלים נהר שלום ומייסד ארגון הזוהר הקדוש היכלא דרשב"י לזרז ולגלות הזוהר המבואר בשמונה עשרה כרכים [שנתבאר על ידי א' מהצדיקים הנסתרים זצלה"ה], חוץ ממה שמזכה את הרבים בהדפסת הזוהר בכל מיני אופנים מהדורת כיס, והאדרות הקדושות בגודל כיס ששמעתי כבר מרבים שזכו לנצל את הזמן בתור לבנק ובדרכים, וחבורות של האידרא המותאמות במיוחד לקוראי תהלים.

ממש תענוג לראות ומפעים הלבבות, האיך נתחברו כל היהודים בכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות, ללמוד כל שבת קודש [שכידוע מעלת הלימוד בשבת קודש עולה כפול אלף, ולימוד זוהר הקדוש שענה בחול עולה לשנה, ושעה בשבת קודש אלף שנה, וכאשר הלימוד הוא מתוך שמחה עולה לערך מליון שנה, ובצער מאה מליון שנה – ראה להלן] בסדר הזוהר המסודר בחק, מספר דקות אחר כל תפילה, ובין התפילות.

וכעת אין לשום יהודי תירוץ מדוע לא ילמוד זוהר הקדוש, אלא כל ישראל חברים מקשיבים ולומדים זוהר הקדוש ומקיימים דברי אלוקים חיים, מפי משה רבינו ע"ה, שאמר: "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" (רעיא מהימנא נשא ק"ד), במהרה בימינו אמן.

(א) חשיבות הלימוד היומי בספר "חק לישראל" "אשרי מי שיש לו חק קבוע ולא יעבור, ללמוד בספר חק לישראל דבר יום ביומו"

כתב בקיצור שולחן ערוך (סימן כ"ז הלכות תלמוד תורה):
"א. אחר התפלה יקבע עת ללמוד תורה, וצריך שאותו העת תהיה קבוע, שלא יעבידנו אף אם סבר להרויח הרבה. ואם צריך לעשות איזה דבר נחוץ מאד, ילמוד מקודם לכל הפחות פסוק אחד או הלכה אחת, ויעשה מה שנחוץ לו ואחר כך ישלים חקו. ובקצת קהלות קדושות נתיסדו חברות קדושות, ללמוד תורה ברבים מיד לאחר התפלה, ויש לכל ירא שמים להתחבר אליהם. ב. כל איש ישראל חייב ללמוד תורה, בין עני בין עשיר, בין שלם בגופו בין בעל יסורין, בין בחור בין זקן גדול, אפילו עני

לשם כך לקחתי אז הלוואות של עשרות אלפים דולרים, ולקחתי הלוואות מלערך 30-40 גמח"ם להדפיס את ה"חק לישראל", וכל חודש הוצרתי לקחת הלוואה חדשה של \$500 כדי לשלם לגמח"ם, ככה עבדתי ועברתי יותר משנתיים קשות מאוד, וב"ה שנשארת רק עם חובות של עשרת אלפים \$, והודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו שהיה ניסים גדולים עד ששילמתי כל החובות הנ"ל. וב"ה אחר כך הדפיסו את החק הזה הרבה פעמים.

כבר לפני למעלה מארבעים שנה הוצאתי לאור את ה"חק לישראל", ובפרסום גדול לזיכוי הרבים, על ידי "חברת מזכי הרבים העולמי", כדי שכל יהודי יהיה לו חלק בזה, ועוד דעל ידי כן לא יבטל זמנו ח"ו בהמתנה למשרדים ורופאים.

וכאשר הדפסתי בשנת תשכ"ט את ה"חק לישראל" בפרשיות בודדות (כאשר הייתי בגיל 23 שנה), הלכתי מבית מדרש לבית מדרש, ועמדתי בפתח של הבית מדרש ליד הדלת, ומכרתי הפרשיות של ה"חק לישראל", וכן הלכתי על האוטובוסים של מהדרין, [וראייתי שכמעט כולם קוראים עיתונים מלא פריצות כידוע מהעיתונים ניו יורק טיימס פוסט ועוד], וכן הלכתי למפעלים של יהודים, ואנשים לא ידעו בכלל מה זה "חק לישראל", וכשהסברתי להם לא רצו לקנות את זה אפילו במחיר של 10% מהשווי, החלטתי כדי לעבור את המשברים הקשים, אמרתי לכל אחד, אם תקנה יהיה חלב ולחם לילדים שלי, כי המצב מאוד קשה, [האמת שלא היה לי כסף רק לכסות את השכר דירה, ולא נשאר במה לכלכל את הסף, כי למדתי בכולל. וכך ביקשתי בתחנונים שיהיה להם רחמנות על משפחה עם ילדים קטנים, זה כבר נכנס להם בראש, אבל היה לי בעיה שאנשים נתנו קצת צדקה, ולא רצו את ה"חק לישראל", על כן אמרתי להם, זה אני כבר לא יכול לעשות, כי זו בושה בשבילי לקבל צדקה, אני לומד בכולל כל היום, אם אתה קונה את הספר אני ארויח קצת, וזה יהיה צדקה בכבוד בלי בושה, וב"ה זה הצליח, אבל במקום שיתנו 75 סנט שזה היה המחיר של ההוצאות, נתנו כמה שרצו 10, 20, 30, 50, סענט וכו'. ויחידים נתנו את המחיר.

ב"ה שכמה וכמה פעמים הדפיסו את זה ואז מהר מן השוק, ושנסנו מתנייים להעיר ולעורר על כך ביתר שאת ויתר עוז דקדושה, להרבות חיילים למען שמו יתברך ויתעלה.

מחמש דקות של לימוד בהמתנה לנטילת ידיים ועוד, וכך צבר עוד חמש דקות וכו' עד שזכה לסיים את כל הש"ס בחמש דקות אלו. וכן ידוע שב"קלעם" עשו סדר מיוחד רק לחמש דקות, כדי שילמדו לייקר את הזמן, ואיך שאפשר להשיג חיי נצח בחמש דקות.

(ג) ומסופר על הגאון הגדול רבי משה פיינשטיין זצ"ל שפעם אחת עשה סעודה גדולה ושמחה רבה על סיום הש"ס, וכאשר שאלוהו ילמדנו רבינו הרי אין דרכו בכך וכמה וכמה סיומים כבר סיים את הש"ס ומאי שנא השתא שעשה כל כך בפרסום, ועל זה ענה שסיום זה חביב עליו ביותר שנעשה

ונסתפקתי ביום טוב של שבועות שבחוץ לארץ שחל בימי רביעי וחמישי, אימתי יקרא הקריאה של רביעי וחמישי, ולא מצאתי גלוי לזה. וכן בתשעה באב שחל בחמישי אימתי יקרא הקריאה של יום תשעה באב. וידידנו הרב הגאון מהר"א מני נר"ו אמר שהוא מדעתו עשה כך, שלמד בליל ששי, שקרא תחלה הפסוקים של יום חמישי מקרא לבד פעם אחת, ואחריהם למד עשרים וששה פסוקים של ליל ששי, ויפה עשה.

בכלל ההכנה של הדיבור הנזכר הוא לקרות בליל ששי אחר חצות באשמורת עשרים וששה פסוקים הנדפסים בספר חק לישראל. ולא יקרא התרגום אלא מקרא בלבד. ויקראם פעם אחת ולא יכפול. ואם יודע בעצמו בביורו שאחר שישן לא יהיה ניעור קודם עלות השחר, כדי לקרות עשרים וששה פסוקים הנזכרים, אז יקרא אותם קודם שישן בתחלת הלילה, ואם נאנס ולא למד עשרים וששה פסוקים הנזכרים בלילה וכבר האיר היום, עם כל זאת ילמוד אותם בבוקר, ואף על פי שהאיר היום, ילמד מקרא בלבד בלא תרגום, וכתב לי הרב הגאון מהר"א מני נר"ו, דנתפשט המנהג בעיר הקודש תבנה ותכונן, דאם לא למד עשרים וששה פסוקים בלילה, שאומר אותם פעם אחת מקרא, קודם קריאת שתים מקרא ואחד תרגום.

גם צריך עוד הכנה בדיבור ביום הששי בעצמו, לקרות הפרשה כולה שנים מקרא ואחד תרגום. ואחר שסיים הפרשה יכפול פסוק האחרון, ואין צריך לכפול גם התרגום שלו. ואין קורין התרגום בטעמים, כנזכר בשער טעמי המצות. ואם נאנס ולא קרא הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום ביום הששי, יקראנה שנים מקרא ואחד תרגום ביום שבת אחר התפילה קודם קידוש שבת. ואם חל שבת בראש חדש או שקלים וזכור ופרה והחודש, צריך לומר ההפטר של שנים מקרא ואחד תרגום הפטרת השבוע, הן אם קורא השנים מקרא ואחד תרגום ביום ששי, הן אם קורא ביום שבת עצמו. ודע כי חקרתי בסייעתא דשמיא, מאחר כי קריאת סדר חק לישראל בכל יום, וקריאת עשרים וששה פסוקים ליל ששי, הוא בשביל הכנה לשבת בדיבור, אם כן כשחל אצלינו שבת בראשית ביום אסרו חג, דנמצא שלא למדו בפרשת בראשית בשביל ההכנה אפילו לימוד של יום ראשון, וגם את עשרים וששה פסוקים גם כן לא למדו, אם כן איך נעשית ההכנה של אותו שבת, וכתבתי חקירה זו להרב הגאון מהר"א מני נר"ו, והשיב מודע לבניה דמה שצריך הכנה הוא כששולטים ימי החול שהם הסטרא אחרא, דאז צריכין לעשות הכנה להמשיך קדושת שבת לשתי תועלויות, האחת למשוך קדושת שבת לנו לסייענו שלא ישלטו עלינו ימי החול בעצם, והשנית כדי לקבל הארת שבת בהדרגות, ולא לצאת בפעם אחת מחשיכה לאורה, אמנם כשהוא יום טוב שאין שליטה אין צריך הכנה, עד כאן דבריו נר"ו.

אחר שביארנו ההכנה של הדיבור נבאר ההכנה של המחשבה, והוא שיכין עצמו במחשבתו לקבל אור תוספת שבת, ובכן יהיה בכלל והתקדשתם והייתם קדושים. ותחלת ההכנה הוא מיום רביעי בשבוע, שיכין עצמו במחשבתו שיהא ראוי ומוכן לקבל תוספת הנפש משבת הבאה, וביום חמישי יכוין להכין עצמו שיהיה ראוי לקבל תוספת רוח משבת הבאה, וביום הששי יכוין להכין עצמו שיהיה ראוי ומוכן לקבל תוספת נשמה משבת הבאה, ומטעם זה לא היו אנשי משמר מתענים ביום ששי מפני כבוד השבת, פירוש כדי לקבל תוספת נשמת

המחזיר על הפתחים, חייב לקבוע לו זמן לתלמוד תורה ביום ובלילה, שנאמר והגית בו יומם ולילה. ומי שאינו יודע כלל לתלמוד, או שאי אפשר לו מחמת רוב הטרדות, יספיק לאחרים הלומדים, ותחשב לו כאלו לומד בעצמו. כמו שדרשו רבותינו זכרונם לברכה בפסוק שמח זבולך בצאתך ויששכר באהליך, זבולך ויששכר עשו שותפות, זבולך עסק בסחורה והספיק ליששכר פרנסתו, שיהיה לו פנאי לעסוק בתורה, לפיכך הקדים הפסוק זבולך ליששכר, מפני שתורתו של יששכר על ידי זבולך היתה. וכן מצינו במשנה, שמעון אחי עזריה אומר וכו' ונקרא שמעון על שם אחיו עזריה, לפי שעזריה עסק בפרקמטיא והיה מספיק צרכי שמעון אחיו, שהיה עוסק בתורה, והתנו ביניהם, שיהא חלק לעזריה בשכר למודו של שמעון. ועל כל פנים יתאמץ כל אדם לתלמוד אפילו רק מעט בכל יום ובכל לילה. ג. מי שאינו יכול לעשות תורתו קבע, אלא שהוא קובע עתים לתורה, יעסוק בעתים הללו שהוא קבוע, לתלמוד ההלכות השכיחות הנצרכות לדעת לכל איש ישראל, וגם באגדות ומדרשים וספרי מוסר אשר יסודתם בהררי קודש, ממדרשי רבותינו זכרונם לברכה שהם מועילים להחליש כח היצר הרע, ואשרי מי שיש לו חק קבוע ולא יעבור, לתלמוד בספר "חק לישראל" דבר יום ביומו. וכל המוסיף מוסיפין לו טובה מן השמים".

ב) סדר עסק התורה שיעסוק האדם בכל יום

וב"שער המצות" (פרשת ואתחנן דף מ"ו) כתב, וז"ל: "ועתה נבאר סדר עסק התורה שיעסוק האדם בכל יום וכו', תחילה יקרא מקרא ואחר כך נביאים ואחר כך כתובים ואחר כך קבלה ואחר כך משנה ואחר כך תלמוד, וטוב שיקרא ג' בחינות שיש בתלמוד והם ברייתא ותוספתא ומימרא וכו', תחילה יקרא בתורה מפרשת שבוע ההיא ביום א' יקרא ששה פסוקים ראשונים שבאותה פרשה, וביום ב' יקרא ד' פסוקים שלאחריהם, וביום ג' ה' פסוקים שלאחריהם, וביום ד' ו' פסוקים שלאחריהם, וביום ה' ה' פסוקים שלאחריהם כללות כולם הם כ"ו פסוקים וכו', עיי"ש, עכ"ל.

כתב בספר **"בן איש חי"** (הלכות שנה שניה פרשת לך): "הנה נודע מדברי רבינו האר"י ז"ל, דההכנות של השבת יש במחשבה ויש בדיבור ויש במעשה. וההכנה של המעשה כבר ביארנו אותה, שהיא קנייה ועשייה במאכל ומשתה לצורך שבת, ועוד נמי תיקון נרות שבת וכיוצא, שכל זה הוא ענין מעשה, וכנזכר לעיל. אמנם ההכנה שהיא בדיבור, הנה הוא הסדר של חק לישראל המתוקן על פי רבינו האר"י ז"ל, וכבר נדפס בספר חק לישראל הכונה שצריך לכוין קודם קריאת פסוקי הפרשה בכל יום, בסדר המלוי של שם ב"ן, שהם אותיות ודהו"ה, דבר יום ביומו. ואם נאנס יום אחד ולא קרא בו, כשיבא ביום שאחריו, יקרא תחלה פסוקי הפרשה של אתמול שלא קראם, ואחר כך יקרא סדר אותו היום, אף על פי שלצורך יום אתמול לא יועיל לו, דעליו נאמר "מעוות לא יוכל לתקון", עם כל זאת צריך לקרות פסוקי תורה של אתמול קודם שיקרא סדר אותו היום, וכמפורש בדברי רבינו האר"י ז"ל בשער טעמי המצות פרשת ואתחנן. וכתב הרב מהר"מ פאפירש ז"ל, דהוא הדין אם לא קרא ארבעה ימים, כשיבוא לקרות ביום חמישי, יקרא תחלה הקריאה של הארבעה ימים, ואחר כך סדר יום חמישי, יעוין שם. וכן הוא הדין כשחל יום טוב באמצע השבוע, שיקרא בחול המועד הקריאה תורה נביאים וכתובים של יום טוב, כי ביום טוב אין קורין סדר הקריאה של חק לישראל.

השבת. אך ביום ראשון שבשבע ימיו שהוא מוכן להשאר בחינת תוספת נשמה משבת שעבר, כי ביום ראשון ישאר חלק מתוספת נשמה של שבת, ולכן אנשי משמר לא היו מתענים ביום ראשון, כי צריך להמשיך ביום ההוא קצת קדושת נשמה ומנוחה ועונג שבת. אך זה החלק הנשאר ביום ראשון יסתלק תיכף בהתחלת ליל שני, ותוספת הרוח נשאר עד סוף יום שני, וצריך לכוין ביום השני להיות מוכן לקבל השארית חלק תוספת הרוח. ותוספת הנפש נשארת עד סוף יום שלישי, ואחר כך תסתלק, ולכן ביום שלישי יכוין להיות מוכן לקבל השארית חלק תוספת הנפש. ולכן אם לא הבדיל במוצאי שבת, מבדיל והולך עד יום שלישי, ורק לא יברך בשם ומלכות, משום ספק ברכות להקל."

ג) "ישתדל ללמוד סדר היום בסדר חק לישראל" וכתב בספר "עבודת הקודש" (חלק א) למורן החיד"א זל"ה:

"אחר תפלה ישתדל ללמוד סדר היום בסדר חק לישראל כי הוא סדר נאה דרך קצרה וכשרה וזוכה במעט זמן לקרות תנ"ך ולשנות משנה וגמרא וזהו והאיש הירא ח"ק נתן ולא יעבור כי הוא תועלת עצום לנפשו קרי"ה נאמנה הזאת נעמי וגם ילמוד תנ"ך בתרגום כמו שכתוב הארי" זצ"ל ושם ימצא הכל מוכן אמנם יש בו טעויות הרבה וצריך להבין ולהרגיש הטעות ובנביאים וכתובים ילמוד פעם אחת מקרא ופעם תרגום ולא יכוין בכונות הכתובים שם כי הם מלאי השגיאה כי לא יאמר התפלות שבראש הספר (ועתה נדפס חק לישראל בסדר יפה ונחמד)."

"ואתו עמו הלכה פסוקה ודינים דבר יום ביומו"

ובספר "שם הגדולים" (תוספת פליטת ספרים מערכת י) כתב: **"יוסף לחק - למוזים לכל ישראל, והדפיסם אחר כך בתוך חק לישראל, ואתו עמו הלכה פסוקה ודינים דבר יום ביומו, נדפס פעמים הרבה ונתפשטו בכל תפוצות ישראל, אשריו ואשרי חלקו שזכה וזיכה את הרבים בנועם מוסריו מוסר יקר וגם נעים (ליווארנא תקנ"ד).**

ד) מוכרח אדם ללמוד בכל יום הלכה

וכתב בספר "קדושת לוי" (פרשת ויגש): "איתא בגמרא (קידושין ל, א) לעולם ישליש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בגמרא, ופריך בגמרא ומי ידע כמה חיי, לא צריכא אלא ליומי. נמצא מוכרח אדם ללמוד בכל יום הלכה."

ה) "כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא"

ובספר "אגרא דכלה" (דף נו ע"ב) כתב: "שהוא בן עולם הבא, לא אמר שיהיה בן עולם הבא, רק שהו"א. מפני שהוא בכל יום בן עולם הבא, היות שלמד ביום הלכה לאמיתה, וסילק ממנה הקושיות הם החוחים

והקוצים המסבבים אותה, ועל כן בלילה כשמוסר נשמתו בסוד הפקדון, עולה נשמתו בלי שום מונע אל האדמה העליונה, והוא בכל יום בן עולם הבא כי השכינה מתפארת בו בסוד המיין נוקבין, חזי במאי ברא אתינא לקמן (זוהר ח"ג י"ג ע"א), והבן. וזהו "עד שובך אל האדמה", ר"ל האדמה העליונה "כי ממנה לוקחת", "כי עפר אתה", ועל ידי הדוחק והלחץ אשר תתייגע בהבנת דברי תורה לאמיתה, יתוקן יסוד העפר מזהמת הנחש אשר עפר לחמו, ועל ידי כך "אל עפר תשוב", ר"ל גם אל היסוד העפר תגרם לשוב להתהוות ממנו ציור למלך הכבוד, ותזכה שתזדכך גופך להיות ספירי לימות המשיח והתחיה. [ועוד ירצה "ואל עפר תשוב", אל העפר העליון תשוב והבן]. ומה נחמד ונעים דברי רז"ל לפי מה שנרמז בכאן התחיה שישוב אל העפר בגוף ונפש, לפי מה שפירשנו לעיל "עד שובך אל האדמה", אזי יונעם לך שנרמז בראשי תיבות "שובך" אל "האדמה", ר"ת אש"ה, ס"ת כל"ה, היא היא הכלה העליונה, ור"ת וס"ת הם אתון "אש" הלכה.

ו) ממנהגי הלימוד של "חק לישראל" - מתוך ספר "דרך צדיקים" על רבי חיים סגואני זצוק"ל

מידי יום ביומו נהג רבנו חיים ללמוד סדר "חק לישראל", אותו תיקן ויסד על אדני קודש רבנו הארי" הקדוש זיע"א. והיה רבנו אומר שקריאת המוסר וההלכה שצורפו ל"חק לישראל" הם מעשה ידי אמן, פעולת הרב הקדוש החיד"א יע"א, אך העובדה שהם נדפסו בסוף אחרי הלימוד היומי, בטעות יסודה, כי צריך להקדים את לימוד ההלכה והמוסר קודם הזרה, דהיינו מיד לאחר פסקת הגמרא. נימוקו של רבנו להנהיג זה, נעוץ בסוד ובכוונה, הטמועים בסדר "חק לישראל", כי נודע שכל עסק התורה היא לקשר העולמות זה בזה, ולהדביקם אל מאצילם ב"ה. לפיכך תיקן האריז"ל את הלימוד ב"חק לישראל" דבר יום ביומו על דרך הנ"ל, וחילקו לארבעה חלקים כנגד ארבעה עולמות אבי"ע (אצילות, בריאה, יצירה, עשייה). תורה, ונ"ך - יסודם ושורשם בעולם העשייה. משנה - שייכת לעולם היצירה. גמרא - לעולם הבריאה. זוהר הקדוש - יסודו בעולם האצילות. שעל ידי לימוד קודש זה זוכה הלומד לקשר ד' עולמות אבי"ע מתתא לעילא אל מאצילם ב"ה, שזהו עיקר לימוד התורה. לכן טוב לחבר המוסר וההלכה אל פסקת הגמרא שסוד שלושתם בעולם הבריאה, ורק אחריהם מן הראוי ללמוד אתה קבלה (הזהר) שהיא בעולם האצילות.

וידוע מהגאון הצדיק הרב בן ציון אבא שאול זי"ע ראש ישיבת פורת יוסף שאמר שגם בחורי ישיבות ואברכים צריכים ללמוד חק לישראל, וכן ידוע מזקן המקובלים הגה"ק רבי יצחק כדורי זי"ע ראש ישיבת נחלת יצחק בירושלים עיה"ק, שכל רז לא אניס ליה וידע את כל התורה בעל פה, עם כל זאת בכל יום היה לומד בסדר היומי של חק לישראל.

בתפילין ועטוף טלית. הוא שוקע בסדר לימודו בנגלה. כל יום לומד המקובל דף בבבלי ובירושלמי, אך בבוקר הוא מקפיד דווקא לשנן את פרקי היומי ב"חוק לישראל". בחצות היום הוא טועם מעט ומתחיל לקבל אנשים. שעות הקבלה אף פעם אינן מספיקות לכל מבקשי ברכתו. בשלוש וחצי נאלץ השמש לנעול את הדלת ולהשאיר את המתדפקים לקבלת ברכתו של המקובל, ממתנינים בתקווה שהשער ייפתח שוב. אין זמן קבוע לסיום הלימודים שלאחר תפילה ערבית. לפעמים הם

ד) הגה"צ המקובל הרב כדורי זי"ע, קם בחצות לילה לתפילה וללימוד המתמשכים עד לאחר עמוד השחר. לאחר שהעיר את השחר עם שאר צדיקים יסודי עולם, היה הולך לנוח עד שקם בשעה שבע והולך לתפילת שחרית בבית הכנסת שבישיבת נחלת יצחק. שחרית מתארכת ועד סיומה מצטופפים בצילו עשרות מבקשי ברכות. "הרב אינו יודע לסרב לאף אחד. כל יהודי שבא לבקש את ברכתו ועזרתו נענה בחפץ לב" - מעיד השמש על רבו. בסביבות השעה 10:30 חוזר הרב לביתו עטור

ז) ממנהגי הלימוד של "חק לישראל" מתוך ספר "שערי הקדושה" ו"תולדות אהרן"

וכתב בספר "שערי הקדושה" (חלק א' שער ו'), וזה לשונו: "ולמען יהיה שולחנך מזבח כפרה לכפר עונותיך בהמעט מאכלך להחליש הקליפה השורה במזון שנפשוך ניזונת בו, תעסוק בתורה איזה משנה כו' ויכריזו עליך זה השולחן אשר לפני ה' ויחלש כח היצה"ר מעליך ויתחזק נפש השכלית שבך על ידי התורה שהיא מזון אל הנפש הזו גם היא, עכ"ל. וכן כתבו בהרבה ספרים. ולכן טוב להשלים הד' פרקים הנ"ל שבכל שבוע בדרך זה, שילמוד בכל סעודה של ימות החול על כל פנים ב' משניות. ובלילה קודם השינה גם כן על כל פנים ב' משניות, וממילא יושלמו הד' פרקים במשך השבוע, וזה יוכל להתחיל לנהוג גם באמצע השנה מתי שירצה, כי אין צריך ללמוד המשניות כסדר דוקא. וכל אימת שיתחיל לנהוג יעשה בשנה הבאה בעת זה הסיום על המשניות כנ"ל, רק שצריך לזהר להתנות בתחילה שאינו מקבל עליו כן בנדר, וגם יאמר שאין בדעתו לנהוג כן ללמוד באופן זה אלא בפעם ההיא, או בפעם שירצה, ולא לעולם, וכמו שנתבאר לעיל (סימן ט"ז סעיף ז') בכל מנהג של מצוה.

בספר "תולדות אהרן" (פרשת ויחי) כתב, וזה לשונו: "ומי שהולך מעת לעת בלי תורה, רע מאד, והשם ית' יצילנו מזאת, שכל אדם חייב לעסוק בתורה בכל עת ורגע, שאפילו מי שעוסק במו"מ ואין לו זמן, על כל פנים יקבע עתים לתורה. ובפרט שעכשיו נמצא הספר חק לישראל שבו כלול תנ"ך, גמרא ואגדה משניות וזוהר ואין צריך שהות רק חצי שעה ואיזה תירוץ יש על זה, ומה יענה האדם כשידונו אותו על דרך "פוטר מים ראשית מדון", ואיזה תירוץ יהיה לו על זה למה לא קבעת עתים לתורה? היה לך לקבוע על כל פנים איזה עת לתורה, עכ"ל.

איש המוני השתדלו להשלים חוקם בכל יום ויום בספר חק לישראל חק ולא יעבור, וכן נהגו הצדיקים הקדושים מדור דור כידוע, ומקור חוצבו ממקום קדוש עליון, יסוד ותקנו איש האלקי קודש הקדשים מרן רבינו האריז"ל ללמוד בכל יום עניני מוסר ודינים מלוקטים מארבעה חלקי השולחן ערוך והרמב"ם ז"ל כדי לצאת גם ידי חובת לימוד הלכה, על דרך אמרם ז"ל כל השונה הלכות בכל יום כו'.

ועיין בשולחן ערוך (סימן רל"ח) דאם לא השלים חק הקבוע לו ביום, ישלימונו בלילה מיד. ועיין בפתחי תשובה (יו"ד סי' רמ"ו) בשם משנת חכמים דדעתו נוטה דאם לא השלים בלילה מחוייב להשלים אף ליומא אחרא, וצריך ללמוד דבר זה קודם שאר לימודו עיין שם.

בעונותינו הרבים בסיבת החורבן והגלות שאירע לעם ישראל בימינו אלה הרבה ממנהגי ישראל הטובים והישרים נדלדלו ונטשטשו, ולמיעוט מציאותם כמעט שנשכחו מלב ההמון, וככה אירע גם בלימוד החק לישראל, שהיה חק קבוע לכל בר ישראל מגדול ועד קטן להשלים חקו מידי יום ביומו כל ימי חייהם עד עולם, ועכשיו בעונותינו הרבים נתמעטו לומדיה ועוסקיה וכמעט לא נמצאו, מי יתן איפוא להחזיר עטרה ליושנה שיקבעו כל אחד ואחד שיעור קבוע ללמוד בכל יום ויום כפי הסדר שיסדה רבינו האריז"ל על פי הסוד, וגם לקבוע שיעורין ברבים כמנהג אבותינו הקדושים בדור הקדום.

על כן באו ונחזיק טיבותא לגברא דמרא סייעא ... אשר טוב עשה בעמיו והדפיס ספר חק לישראל בדפוס נאה ומשובח, באותיות מאירות עינים, גם חילק כל פרשה בכרך לבדנה, למען להקל ללומדיה להולכים בחיקם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך באלה מסעי, והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו, ולא ימוש ספר התורה הזה מפיו, ועל ידי זה יהיה באפשרות גם להטרודים על המח"י ועל הכלכלה להשלים חקם בספר החק לישראל מידי יום ביומו. ואקוה בעזר השם שיתרבה גבולנו בתלמידים ויתרחב גבול הקדושה להגדיל תורה ולהאדירה. ומתאמרא משמיה דהגאון הצדיק הקדוש משינאווע זלה"ה, אשר לימוד החק לישראל מסוגל לפרנסה בנקל ובהרחבה, ונרמז באמרם ז"ל (ביצה ט"ז ע"א) דהאי חק לישראל דמזונא הוא, עד כאן דבריו הקדושים ודפח"ח, ובזכות התורה הקדושה יוסיף הקב"ה ויגאלנו גאולת עולם במהרה דידן אמן כן יהי רצון.

חכ"ד הכותב לכבוד התהו"ק ולומדי נפתלי הירצקא העניג אבד"ק שארמאש יצ"ו, ברוקלין, נ"י.

וכתב בספר "שארית ישראל" (בפתיחה לספר שמות), וזה לשונו: "הנה הרואה יראה בספר הקדוש שנקרא חק לישראל שהוא תיקון לפגם הברית ככה קבלתי מרבותי שתיקון האמיתי הוא על ידי התחברות תורה שבכתב עם תורה שבעל פה על ידי חק לישראל ורמז לזה במאמר וחוק בשארו שם וכו', על כן בעקבות משיחא אלו יצא לאור ספר יוסף לחק מהצדיק הגדול רבי חיד"א זכרונו לברכה תלמידו של רבי חיים אבן עטר בעל אור החיים שיש בו שני אורות תרין משיחין משיח בן דוד ומשיח בן יוסף בסוד חכם הכולל המתקן פגם של כל ישראל.

הוא לן לשעה קצרה כדי להתכונן לצבור כוח לתיקון חצות. בזמן שעם ישראל גם את שנתו התפלל הצדיק למענו, (סדר יומו באחרית ימיו).

בעונותינו הרבים בסיבת החורבן והגלות שאירע לעם ישראל בימינו אלה הרבה ממנהגי ישראל הטובים והישרים נדלדלו ונטשטשו, ולמיעוט מציאותם במעט שנשכחו מלב ההמון, וככה אירע גם בלימוד החק לישראל, שהיה חק קבוע לכל בר ישראל מגדול ועד קטן להשלים חקו מידי יום ביומו כל ימי חייהם עד עולם, ועכשיו בעונותינו הרבים נתמעטו לומדיה ועוסקיה וכמעט לא נמצאו, מי יתן איפוא להחזיר עטרה ליושנה שיקבעו כל אחד ואחד שיעור קבוע ללמוד בכל יום ויום כפי הסדר שיסד רבינו האריז"ל על פי הסוד, וגם לקבוע שיעורין ברבים כמנהג אבותינו הקדושים בדור הקדום.

ח) אחד מגדולי התיקון לפגם הברית הוא לימוד ה"חק לישראל" דבר יום ביומו

מכתב המלצה מהגה"צ אב"ד משארמאש שליט"א [זצ"ל] בשנת תש"ל על הדפסת ה"חק לישראל" כל פרשה בנפרד כדי לקיים בניקל בשבתך בביתך ובלכתך בדרך. וזה לשונו:

מלפנים זאת בישראל בדורות הקודמים ובימי אבותינו זי"ע, אשר כל אחד ואחד בין תלמיד חכם בין

מתארכים עד לשעה 21:00, אך אם הרב עיף הוא מעיין בשכיבה בספר גמרא משעה שמונה ועד לתשע, כאשר שוב נכנסים אליו מבקשי ברכתו. יומו מסתיים בשעה 23:00. אז

הרואה יראה כי בימים האלו בימי שובבי"ם ת"ת [תרומה תצורה] תיקונים גדולים לפגם ברית המעור והלשון כנ"ל ויש בהם רזין עילאין רזין דרזין כו" (שארית ישראל שער השובבים דרוש א').

וכתוב בספר תפלה למשה שכן צווה המקובל האלוקי רבי מרדכי שרעבי זי"ע לכל אחד שילמד זוהר הקדוש, והוא תיקון לפגם הברית להאיר נשמתו.

ט) מעלת לימוד הזוהר שב"חק לישראל"

על ספר הזוהר כותב הרמ"ק: "ולזה הספר יקרא ספר הזוהר מפני השפעת האור שהוא מהזוהר העליון, ודרך אורו משפיעים בהשגחה אלקית כל המתעסקים בו, שהיה אור ושפע עליון מהדעת מושפע ברזי תורה דהיינו רזי וסתרי תורה וכו' כיון שנשפע משם אתקרי החבור הזה ספר הזוהר, כלומר שנשפע מהזוהר הוא" (הרב משה קורדוביץ, דע את אלקי אביך, ב').

"חיות אדם הישראלי תלוי בספר הזוהר ובכתבי מורן ללמוד בקדושה ובשמחה ובנועם וביראה ואהבה כל אחד לפי השגתו וקדושתו וכל ישראל קדושים" (ר' יצחק אייזיק יחיאל ספרין מקומרה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ'). "אינו דומה חיות ותענוג למוזל הנגלה כלמוד הזוהר והתקונים. ואמר על עצמו הרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ, שהוא אין לו חיות ותענוג אפילו בלמוד הגמרא כמו מן הזוהר ותקונים" (מדרש פנחס, ע"ב, אות ג').

אליהו הנביא זכור לטוב ירד מן השמים עם כמה מלאכים סביבו ושכינתא עלאה עטרא על כלהו, [ושכינה עליונה היתה עטרה על כל הנשמות]... ואמר לרבי שמעון בן יוחאי: אליהו הנביא זכור לטוב ירד מן השמים עם כמה חיילין של נשמות וכמה מלאכים סביבו ושכינתא עלאה עטרא על כלהו, [ושכינה עליונה היתה עטרה על כל הנשמות]... ואמר לרבי שמעון בן יוחאי: רבי רבי אנת הוא אילנא דרבה ותקיף באורייתא, [אתה הוא אילן הגדל ומתחזק בתורה] בענפין דילך דאינון אברין קדישין, [בענפים שלך שהם אברים הקדושים, והינו סביבות אברין], כמה עופין שריין תמן, דנשמתין קדישין [כמה עופות של נשמות קדושות שורים שם] כגוונא דלעילא, [כדוגמת הנשמות של אילן העליון], דאתמר ביה [שנאמר בו] (שם ט) ובענפוהי ידורן צפרי שמיא, [ובענפיו יקננו עופות השמים, והינו הנשמות דז"א הנקרא שמים בסוד (מ"א ח' ל"ב) ואתה תשמע מן השמים]]

ואמר אליהו הנביא לרבי שמעון: וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה ז) וקראתם דרוור בארץ וגו'. פירוש: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך [שיהיה להם מזון ותיקון הנפש על ידי

לימוד הזוהר"ק] כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, [קרוב לביאת המשיח] ובשביל לימוד הזוהר"ק יתקיים מה שכתוב "וקראתם דרוור בארץ לכל יושביה", פירושו שיבוא משיח צדקנו ויתקע בשופר גדול לחירותנו במהרה בימינו אמן. (תקוני זהר תקון ו' בסופו - הגר"א ובל"ר).

י) לימוד "חק לישראל" עם זוהר הקדוש דבר יום ביומו

כתב רבינו עובדיה ספורנו זי"ע בהקדמה למזמור ב' בתהלים, וזה לשונו: "בזה המזמור סיפר המחבר ענין ימות המשיח אשר הכוונה בו היא להשיב כל המין האנושי לעבודת הא-ל יתברך".

ואמר דוד המלך ע"ה בתהלים (ב, א-ה): "למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק, יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על ה' ועל משיחו, ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבתימו, יושב בשמים ישחק אדני ילעג למו, אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו".

וכל התרגשות הגויים על ישראל זה מפני שהקב"ה מכין את העולם לגאולה השלימה, וכך מתבאר המשך המזמור:

"ואני נסכתי מלכי" – זה מלך המשיח, "על ציון הר קדשי" – והוא בזכות עם ישראל הנקראים "בני ציון", ו"הר קדשי" כמו הריון קדשי שהם הקדושים והמיוחדים לי, כמו שאמרו חז"ל כל הנוגע בישראל כנוגע בבבת עינו כביכול, והם: "אספרה אל חק", שלומדים חק לישראל עם זוהר הקדוש דבר יום ביומו, ועל ידי כן זוכים ש"ה' אמר אלי בני אתה", כידוע שהלומדים בזוהר הקדוש נקראים בנים וזוכים לתשובה שלימה מאהבה כקטן שנולד - "אני היום ילדתיך", ועוד זוכה שכל אשר ישאל יקבל וכמו שאמר אליהו הנביא [תדא"ר פ"ח], שכל הלומד תורה לשמה עליו נאמר הפסוק "שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ", שימלא ה' כל משאלותיו. "תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם". ועוד מנצח כל האויבים שלמעלה ושלמטה, ואין יכולים לו.

"ועתה מלכים השכילו" – מאן מלכי רבנו, שאתם העוסקים בתורה תלמדו זוהר הקדוש, "השכילו" שעליו נאמר "והמשכילים יזהירו כוזהר הרקיע", "הוסרו שופטי ארץ", אלו פוסקי הלכות, תלמדו מוסר בזוהר הקדוש. וממילא "עבדו את ה' ביראה וגילו ברעדה", שכל הלומד תורת הרשב"י זוכה ליראת שמים טהורה, ושמח בתורה כיום נתינתה [עיין אור הזוהר]".

"נשקו בר" מלשון "ישקני מנשיקות פיהו", שהלומד תורת הרשב"י מתדבק בנשמתו, "בר" נקרא תבואה מבוררת וזכה, שזה תורת הסוד, ועוד רומז לתורת

ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבנו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראת? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר.

(ה) וכל גדולי וצדיקי הדורות מילתם אמורה דספר הזוהר הקדוש הוא הפותח והוא הסוגר, ולמוד הזוהר הקדוש הוא המביא את האדם לזכות להאיר נשמתו באור יקרות, ומי הגבר יאמר זכיתי נפשי מבלעדי הלימוד הטהור הזה. (ז) ראה בענין זה מה שכתב בספר "פלא יועץ" (ערך דובב), וזה לשונו: "פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים, ... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקנין, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות", עכ"ל. ואמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צז ע"א): ... אזל ר' אלעזר אמר לשמעתא כי מדרשא,

לכן מי שאין לו זמן, או שאינו רוצה לבטל הרבה מלימודו הקבוע שהוא לומד במשך היום, די לו שילמוד ה"חק לישראל" בלתי שום פירוש.

יב) השתלשלות הפצת ה"חק לישראל" ובלכתך בדרך

יום אחד הוצרכתי לנסוע למנהטן, ואז ראיתי שהציבור נוסע כל יום שעה הלוח ושעה חזור, ורובם, למעט יחידי סגולה במקום לקיים את מצותך בדרך ולהסתכל לתוך ספר, מסתכלים לתוך עיתונים מלוכלכים. דיברתי עם האנשים, היתכן שאינם לוקחים ספר או חומש וכדומה, ועל זה השיבו כי זה דבר כבד מדי עבורם לקחת ספר עבה בידם בדרך, ולכן הגעתי למסקנה שעלי להכין ספר שיהיה שוה לכל נפש, בכדי שיוכלו לקחתו לדרך. והדבר הטוב ביותר שמצאתי היה להדפיס את ה"חק לישראל" כל פרשה לחוד ומתורגם לאידיש ובאותיות גדולות ובהירות, פניתי אל הרבנים והסברתי להם את הנושא, והתכנית מצאה חן בעיניהם, ביקשתי הסכמה מרבה של שאראמאז שליט"א (ז"ל), כאשר בינינו שררה קירבה גדולה.

יג) הגהת ה"חק לישראל"

הגהתי את כל הספר "חק לישראל" בעט סופר בכדי שהאותיות יהיו שלמות ונוחות לקריאה לכל, וכן הדפסתי מראה מקומות של חובת לימוד חק לישראל בכל יום וכו'.

יד) הדפסת ה"חק לישראל"

הדפסתי בבת אחת 4 פרשיות, והחילתי לנסוע על האוטובוסים המובילים אנשים דתיים למנהטן, מכרתי לנסועים את החוק, כן החילתי לנסוע לבתי החרושת ומכרתי במחיר של 50 סנט כל פרשה, הצבור שם קבל זאת בברכה רבה, והצלחתי בחסדי ה' להחזיר את לימוד ה"חק לישראל" בדרך לעבודה וחזרה.

בשנת תשכ"ט הדפיסו 54 פרשיות בודדות, כפול 1500 כל פרשה ס"ה 18.000 ספרים.

חוץ מזה גם הדפיסו 500 סטים בתוך 10 כרכי דה-לוקס ס"ה 5000 כרכים.

העבודה הזו נמשכה בערך של שנתיים וחצי, הסתובבתי עם חובות של \$30.000, הפסדתי אז בערך \$10.000 בפרויקט הגדול, זו היתה עבודה קשה מאוד.

דף ר"כ ע"א, וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקיא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקיא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה. תרגום הזהרה: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלנו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כשהוא בעולם ההוא [העליון] פוקד לאותו מקום [בעולם הזה] ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

הרשב"י מלשון "בר" בר יוחאי, למה, "פן יאנף ותאבדו דרך" שהלימוד הזה משבית חרון אף מהעולם, ואם לא תלמדו לא תדעו להבין רצון ה' בתורה, שזהו, "ותאבדו דרך", אשר זה מביא ל-"כי יבער כמעט אפוי" ח"ו, אשר על כן, "אשרי כל חוסי בו", "אשרי כל חוסי בו" בגימטריה: 653 + 12 אותיות + 1 כולל = 666, לימוד זוהר בשמחה + 3 התיבות = 666, ר' שמעון = 666, הרשב"י מגנון = 666. רצה לומר שעל ידי לימוד הזוהר בשמחה מגין עלינו זכותו של התנא האלוקי הרשב"י זי"ע, ובזכות לימוד תורתו נגאל ברחמים גאולה פרטית וגאולת כלל ישראל, יראו ענינו וישמח לבנו אמון כן יהיה רצון. "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים" בב"א. [מצא חן במדבר]

יא) י"ב הדברים יקרים שבהם זוכה הלומד ב"חק לישראל"

הלומד ב"חק לישראל":

- א. זוכה ללמוד תורה לשמה בכל יום.
- ב. מקיים מצות קביעת עתים לתורה.
- ג. מתקן הימים שלו וכך יהיו לו לבושים להתלבש בהם בגן עדן.
- ד. מקיים מאמר חז"ל: "ושננתם", אל תאמר ושננתם אלא ושלשתם, שצריך אדם לשלש לימודו במקרא, במשנה ובתלמוד (כמבואר בקידושין ל, א).
- ה. זוכה שמתקן את נשמתו.
- ו. מתקן ד' עולמות, אצילות, בריאה, יציאה ועשיה של כל יום ויום.
- ז. ממשיך על עצמו קדושת שבת לימי חול.
- ח. זוכה ויכול לקבל ולשרות עליו תוספת נשמה יתירה בשבת עצמה.
- ט. לימוד מוסר בכל יום, שבלעדיו אי אפשר להגיע ליראת ה'.
- י. מקיים מצות עשה ולא תעשה, מדברי קבלה "החזק במוסר אל תרף".
- יא. לימוד הלכה פסוקה, כמאמר חז"ל (מגילה כה, ב): "כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא".

יב. זוכה ללימוד הזוהר בכל יום, שידוע שלימוד זוהר מסוגל רבות לטיהור הנשמה ולקדושתה.

ופירוש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, עומדת שם, וכך שפיר אמרינן דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובזה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טו). [ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל [רבי משה חיים לוצאטו] בענין כותל המערבי, סוד לוז: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואתה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי]. ובספר תורה וחיים להר"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס

יחידות בשנה, ונתרבו הלומדים, למדנו שבדבר שבקדושה צריך להתחיל במסירות נפש לפתוח הצינור.

מז) לימוד חוק לישראל פעם אחת שתי דקות וחזר בתשובה

ומעשה באדם שפקר והלך עם גויה והתקרב לנוצרים, וחבירו שחזר בתשובה הביא לו "חק לישראל" במתנה, וחשב שאולי פעם בחיים יעיין ויפעל הדבר עליו. אותו אדם נתפס ללא רישיון וויזה, ושלחו אותו חזרה לארץ ישראל, ובא הבינה שבור, והגויה וכל הביזנס נשארו מאחור - בארצות הברית, ומתוך יאוש ישב וקרא בספר "חק לישראל" שהביא לו חבירו בפרשת שמות, וקרא שם בלשון הזוהר את חומר עוון אשה נכריה, ונתעורר מאד והתחיל לבכות ולחזור בתשובה עד שנסע לכותל המערבי ובכה שם הרבה, ומשם טלפן לחבירו ואמר לו "אני בכותל, בא", ובא ובכו יחדיו. וסיפר שלאחר שהבין את חומרת הדבר **ביקש לטבול במקוה**, ושם היה עבודות נקיין ולא יכל לטבול והלך עד למוצא ושם טבל. וכך התעורר וחזר בתשובה שלמה, ולבסוף זכה לישא אשה כשרה ולהקים משפחה בטהרה. ולכל זה זכה מלימוד קטע קטן של מוסר מתוך הזוהר הנמצא ב"חק לישראל". ורואים שאפילו בדבר שכמה רבנים לא יכלו לפעול עליו, אבל לימוד מעט זוהר בכמה דקות העיר אותו מתרדמתו ונשמתו נטהרה מכח הרשב"י הקדוש. [ובידי מכתב של 3 עמודים אשר כתב לי אותו בעל תשובה בענין זה]. תראו ותקחו מוסר מה שקצת זוהר יכול לעשות לבן אדם וכמה גדול כוח הרשב"י ז"ע. ולכן כמה חשוב שיתן כל אחד לחבירו זוהר בכדי לזכות אותו, וכל זה יהיה לזכותו הוא, והכל נזקף לחשבונו. ובעבור זה סדרתי "לקוטי חוק לישראל", אשר בו רק הזוהר והמוסר והרמב"ם. אמנם לא עלה בידי להוציא על כל התורה, ויצא רק על בראשית, והלואי ויימצא תורם לכך ותושלם המלאכה. וגם הדפסתי כל ענייני הזוהר של החוק מפרשת שמות עד תצווה שמדבר על פגם הברית. וכל זה התעוררתי לעשות מכח שלמדתי ב"חק לישראל" על תיקון הברית.

נדפסו 5000 עמודים בעניין תיקון הברית על בראשית, ועל סדר שמות 300 עמודים. אבל לדאבוני לא יכולתי להמשיך מחוסר תקציב.

ה"חק לישראל" ב"ה מודפס שוב ושוב כמה וכמה פעמים. ומאז התחילו להדפיס בכל העולם את הספרים.

ונעתיק כמה מאמרים על גודל הזכות והחובה על כל יהודי באשר הוא זקנים עם נערים ללמוד זוהר הקדוש ובפרט בשבת קודש, ובעזרת ה' יתקיים בנו הפסוק הרימו מכשול מדרך עמי, והוסר אבן הנגף של היצר הרע וכת דיליה, וכל אחד יכול ללמוד בקל זוהר הקדוש וגם להבין וזוכה בשתי דקות ביום להיות בן עולם הבא. - ובזאת תבחנו אם כנים דבריכם והאם זכיתם לעמוד על הר סיניי (עיין ספר ערכה של שעה באריכות).

יראים פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והיה מקצת מהעם שהיו ששים ושמים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שכתוב בזהר הנזכר "איניו דקיימו בטורא דסיני", כלומר ולא נעו ועמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף, ולכן הם זוכים לחכמת האמת. ואותו הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק, פן הם עושים גם עתה שנסים

הסיבות שהפסדתי היו שלש. 1. כי לא הדפסתי את כולם בבת אחת ומכרתי סטים שלמים, רק הדפסתי פרשיות בודדות, וכל זאת בשל בעיות פיננסיות. 2. מאחר והסתובבתי למכור באוטובוסים ובבתי החרושת וכדומה, היו שבועות שלא יכולתי ללכת, ואז קרה שבשבוע אחד מכרתי 700 פרשיות, ואילו בשבוע אחר מכרתי רק 200, כך שחסרו מן הסט הרבה חלקים, ובעת שמדפיסים מחדש, המחיר ל-200 הוא כמעט כמו ל-1000. 3. היו לי פעמיים שיטפונות של מים במחסן, והתקלקלו הרבה סחורה, ואז מכרתי את כל הסחורה לסוחר תמורת רבע מהמחיר והתפטרתי מהרבה חובות ב"ה. היה זה חסד גדול מן השמים שיכולתי להתפטר מן הסחורה, [וגם המחסן עלה לי הרבה כסף]. הסוחרים חייבים לי עוד היום סכומי עתק כדרכם, חלקם אף פעם לא הכחישו שהם חייבים לשלם, אך פשוט לא היה להם לשלם.

טו) ספרי חוק לישראל מתפשטים בעולם

אמנם עיקר כוונתי בזה הייתה אך ורק לשם זיכוי רבים, ולא לשם מסחר כלל. כוונתי הייתה שיתרבו כמה שיותר לומדים ב"חק לישראל", וחלקתי לשם כך הרבה סטים לאלו שקבלו על עצמם ללמוד בכל יום "חוק לישראל". אחרי ארבעים שנה עוד באו אלי אנשים והזכירו לי שחילקתי להם לפני ארבעים שנה ספרי "חוק לישראל", ומאז עד עכשיו לא עבר יום אשר לא למדו "חק לישראל".

כשעמדתי ליד דלת בית המדרש ומכרתי, היה שם סוחר גדול שהיה גבאי של כ"ק מרן אדמו"ר מסאטמר ז"ע (בעל ויאל משה), שמו הרה"צ ר' יוסף אשכנזי זצ"ל, אשר התפלא מאד איך אברך שלא היה לו מושג במסחר עושה כזה ביזנס, עד כדי כך שכל האנשים שבבית מדרש נכנסים ויוצאים עם "חק לישראל" בידם, וחשב בדעתו שזה ביזנס גדול וכדאי. ובהיותו סוחר גדול הזמין בארץ ישראל סט של עשרה כרכים 5000 יחידות, ועוד סט של חמשה כרכים בפורמט כ"ג 5000 יחידות. והוא עמד בבית מדרש ומכר את הספרים ולא קנו אצלו רק יחידים בלבד, ולא הבין מפני מה לא מצליח, כי הוא לא ידע את הסוד שאין בכלל רווחים וקונים רק בשביל צדקה. אחרי כמה שנים, כאשר נודע לי שהרבה סחורה נשארה אצלו במחסן, ייעצתי לאחד התורמים שלי שילך לקנות ממנו בזול את הסטים הקטנים, ויתרום אותם לבתי מדרשות, ובכן הלך לקנות מר' יוסף אשכנזי, וחילקם לכל בתי המדרשות, ובעקבות זה התרבו הלומדים ונתייסדו שיעורים ב"חק לישראל", ונתפשט לימוד זה ביותר. אחרי זה אמרתי לאחד התורמים בארץ ישראל, ראה איזה ביזנס גדול יצא מזה. שעל ידי זה התחילו להדפיס "חק לישראל" בכמויות ושלחו לחו"ל, ונתקעו הרבה סחורות במחסנים, ומכרו אותם בזול [ראיתי בחנות שמוכרים \$12 לסט בעוד שבזה אין כיסוי אפילו להוצאת הנייר]. הדפיסו בפורמט קטן בחשבם שכך ילך, וכן כל פרשה בנפרד וכו', והיום ב"ה מדפיסים כ'8000

ז) בלמוד זוהר הקדוש תמידים כסדרם, בזה ממשיך עליי קדושה כקבלת התורה בהר סיני כמו שכתוב בזהר פרשת בהעלתך (דף קנב). דקרי לעוסקים בחכמת האמת אינו דהו קיימי בטורא דסיני. ובאר הצדיק הקדוש המקובל האלוקי רבי יהודה פתיה ז"ע, וז"ל: ונראה לי בבאור פנתת כי בתחלה כשיצאו ישראל לקראת האלקים היו מתאיצבים בתחתית החר ואחר כך נאמר: וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק, כי היו

יז) ערכה של שעה

בואו חשבון !!! - מה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד הזהר בין בימות החול ובין בשבת קודש

רבנותינו הפליגו בשבחה וערכה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החול, כלשון הזהר הקדוש (סוף פרשת "שלח-לך") - זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באוריתא, יומא דשבתא משאר יומיון.

מרנא הר"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" (פרשת שמות שנה שניה), כתב וזה לשונו: כתבו המקובלים ז"ל: דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכ"ל. ובאורו: על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אלף שנים, שנאמר כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול וגו' - ושבת קודש היא מעין עולם הבא - זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. אם כן בשבת קודש הכל בערך של יומו של השני"ת ויתעלה, אשר על פו, כל פעלה קדושה בשבת קודש, עולה אלף ידות, לערך ימי החול. (מקצת מן במדבר).

בואו והתחברו לרבי שמעון בר יוחאי זי"ע

רבנו מרדכי שרעבי זי"ע התבטא פעם באזני מקרביי ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. ולמוד הקבלה זהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד שבועים וחמש שנה בימות החול". ופסק הגה"ק הפך החיים (קני"ה סק"ב), דלמוד הזוהר יחשב ללמוד הקבלה. וכתב הפלא יועץ וזה לשונו: ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקב"ה כדקתיב ודגלו עלי אהבה ופרשו חז"ל ודלוגו עלי אהבה, עפ"ל.

וכבר דבר בקדשו מהר"ש בוגלו זי"ע מאור עינינו בעל "הפסא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והובא פסקו בכף החיים (סימן קני"ה סק"ב), וז"ל: ה"כסא מלך" (תקון מ"א): כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא

ועומדים מרחוק לחכמת האמת, מיראתם פו תאכלם האש הגדולה הזאת.

ח) הערה מאת רש"ר: והבנה לרבני רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המשנה כחציר וכתבן אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת "ויצא" ברעיא מהימנא (דף עה:) "ווי לאינון דאכלין תבן באוריתא ולא ידעין בסתרי דאוריתא". ועוד הביא מורנו הרב חיים ויטאל בהקדמתו ל"שער ההקדמות", לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעמת תורת הקבלה.

ט) כתב רב הישר (פרק ל"ה) דביום היארצייט של אביו או אמו, וכן גם של חמיו וחמותו, לא די בקדיש ותענית שמועיל להינצל ממקצת הדין, אלא יראה להמציא לעשות טוב ביום הזה, ויראה לחדש בו איזה דבר בתורה, או יש תועלת גדול לאביו ולאמו, וכן בשאר ימות השנה כשהבן מחדש איזה חדוש תורה לשמה, או הבן משמח אביו ואמו, ומעטרין לאביו ואמו בכמה עיטורין, וכן לחמיו וחמותו, (עיינו שם).

י) בזוהר (פרשת שלח לך דף קע"ג עמוד ב): כיון דסלקין פלהו

דמלכא, ונהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

גם בתקון ל' כתב (הפסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארף גלותא פי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, פי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

העולה מדברי רבותינו הפסא מלך והר"ח הטוב זי"ע: דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלה שנה פשט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמוד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הגריאה [וכל העולם מתעלה על ידו]. ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה) המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלה, יוצא שפאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י - "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול). ואיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'): רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... אם למדת תורה בשעת הרינוח אל תשוב לך בשעת הדחק, לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה ברינוח (עיי"ש), על כן פאשר לומד ביסורים הכל כפול מאה, סף הכל לימוד זהר הקדוש שעה בשבת שווה מאה מליון שנה תורה!!!! ושנה אחת כ-28.000 שנה תורה. צא וחשב בלמוד הזהר הקדוש בשבת, בכל שנה אתה משמח את הקדוש ברוך הוא ומקיים את הפסוק [ועתה יגדל נא כ"ח ח"ה].

כתב הפך החיים (סי' קני"ה סק"ב): מצוה פריה ורביה שלא יהא עקר בשכלו שאינו מוליד ואמרו חז"ל ודלא מוסיף סף, וצריך שיחדש בכל יום מה שלא חדש מקדמת דנא, וזנה יאירו ימיו לעולם הבא (בשם אור צדיקים אות א'), וכתב מרנא הבן איש חי זי"ע (חלק דרושים פרשת משפטים ד"ה אם אדוניו נתן לו), וז"ל: כי חדושי תורה בחלק הנסתר נקראים בנים וחדושי תורה בחלק הנגלה נקראים בנות, עפ"ל. ויוצא לפי דברייהם הקדושים דכדי לצאת ידי חובת פריה ורביה בתורה חייב לחדש גם בנגלה וגם בנסתר וימי יאמר זכיתי ויצאתי ידי חובתי.

ובזוהר הקדוש' (פרשת שלח לך דף קע"ג ע"א) כתוב, שכל יהודי חייב לחדש חדושים בשבת קודש, והקב"ה

נשמתי דשאריו עליהו דישראל. סלקי וקיימינן בדיקנא קמי מלכא קדישא, וקודשא בריך הוא שאיל לכלהו, מאי חדושא הנה לכו בההוא עלמא באורייתא. זכאה איהו מאן דחדושא דאורייתא אמרת קמיה. כמה חדנה עביד קדשא בריך הוא, כניש לפמליא דיליה, ואמר, שמעו חדושא דאורייתא, דאמרת נשמתיא דא דפלוני, וכלהו מוקמי ההיא מלה בתרי מתיבתי. אינון לתתא, וקודשא בריך הוא לעילא, חתים לההיא מלה.

[ביאור: כיון שעולות כל הגשמות ששרו על ישראל, עולות ועומדות בדמות לפני המלך הקדוש, והקדוש ברוך הוא שואל את כלם: איזה חדוש היה לכם באתו עולם בתורה? אשרי מי שאומר לפניו חדוש על התורה. כמה חדנה עושה הקדוש ברוך הוא. מכנס פמליה שלו ואומר: שמעו חדוש תורה שאמרת נשמתי פלוני זה. וכלם מעמידים אותו דבר בשתי ישיבות. הם למטה, והקדוש ברוך הוא למעלה חותם לאותו דבר].

תא חזי, כד מלה אתחדש באורייתא, ונשמתיא דנחתא בשבתא אתעסקת באינון מליון חדתין, וסלקי לעילא. כל פמליא

שואל לנשמה מה חדשה, ואם לא חדשה נמצאת בנושה גדולה.

וכתב בספר זוהר חי דכל אחד חניב לחדש בתורה בשבת כפי יכולתו בכל חלקי פרד"ס התורה ובדברשות חז"ל, ובשו"ת תורה לשמה (לרבנו יוסף חיים – או"ח סימן צ"ח) כתב: כי מי שחדש איזה חדוש בתורה במשך השבוע וכתבם לא יוציא אותו בפה עד שבת, ואז נחשב שחדשו בשבת.

הגה"ק רבי אליעזר פאפו זי"ע בפלא יועץ (ערוך חדוש), כתב: רק שיעמל בכל כוחו לחדש חדושי תורה דהיינו להקשות ולתרוך בתנ"ך ובש"ס או לפרש פרושים בפרד"ס על תנ"ך וש"ס. ואחר כך כתב: וגם לימוד ספר הזוהר הקדוש אף באין מבין חשוב לו כאילו חדש חדושים עכ"ל. הראת לדעת דהלימוד זיה"ק יוצא ידי חובת חדושי תורה גם בכל הפרד"ס, וזהו בוודאי חדושים אמתיים ותורה לשמה, ובהור הקדוש בהקדמה"א (דף ד' ע"ב ודף ה' ע"א), כתב: דכמה צריך לזהר שיהא תורתו תורת אמת ועתה על ידי הלימוד הנפלא בזוהר הקדוש ששעה שווה שנה כדברי הכסא מלך ובשבת עולה לערך אלף שנה כדברי ה"ן איש חי זי"ע, ובשמחה למליון שנה כדברי האורחות צדיקים, ובספורים כפול מאה כדאיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'), לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה

בריוח"י, וגם צער כבישת היצר נחשב ליסורים, [כפתיב בספרים הקדושים] ואיתא בילקוט שמעוני (קהלת פרק ב - רמז תתקסח): אמר רבי חנינא בר פפא תורה שלמדתי באף נתקיימה לי. בואו וראו: שעה אחת לימוד זוהר הקדוש בשבת קודש שווה מאה מליון שנה תורה, ועוד, נחשב כמו שמחדשים חדושים בתורה, ובכך כל אחד ימצא תיקון ונחת לנשמתו.

יח) החלש יאמר גיבור אני

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם פן שונה מליון שנה תורה. ואם קשה לך ללמוד אז זכית למאה מליון שנה, [כמו 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום במשך מאה ימים]. וכן יקוים בנו דברי הנביא יואל (ה' י) "החלש יאמר גבור אני" וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

אמר מרן ה"חפץ חיים": יסוד היהדות הוא להאמין בשכר ועונש, ובאר את הודו: וסרנו ממוצותיך וממשפטריך הטובים ולא שווה לנו, שלא עשינו חשבון והחשבנו באמת את התורה והמצוות כמה באמת שווים, וכך אמרו חז"ל על לימוד התורה "יקרה היא מפנינים וכל חפצריך לא ישוו

שנקראת חטאה. הוא מושך את אותו שנקרא עון באותם חבלי השוא. ואחר כך פעבות העגלה חטאה, את אותה הנקבה שנקראת חטאה, ששם התגברה להיות טסה להרג בני אדם. ועל זה (משלי ז) כי רבים חללים הפילה. מי הפילה? זו אותה החטאה שהורגת בני אדם. מי גרם את זה? תלמיד החכם שלא הגיע להוראה ומורה. הרחמן יצילנו].

אמר רבי שמעון לחבריא במטותא מניכו דלא תפקון מפומייכו מלה דאורייתא דלא ידעתון ולא שמעתון מאילנא רברבא כדקא יאות, בגין דלא תהוון גרמין להווא חטאה לקטלא אקלוסין דבר נש למגנא. פתחו כלהון ואמרו רחמנא לשזבו, רחמנא לשזבו.

[ביאור: אמר רבי שמעון לחבריים, בבקשה מכס שלא תוציאו מפיהם דבר תורה שלא ידעתם ולא שמעתם מצע גדול כראוי, כדי שלא תהיו גורמים לאותה החטאה להרג המוני בני אדם לחנם. פתחו כלם ואמרו, הרחמן יצילנו, הרחמן יצילנו].

יב) כתב החפץ חיים בספר צפית לישועה – (פרק א'): וידוע דאיתא באבות דרבי נתן דפעם אחת בצער שקול ממאה פעמים שלא בצער, ועבודת השם יתברך כעת היא טהורה ונקיה שאין בה מטרה לכבוד או שאר פניות, כי אדרבא נחקים בנו בעוה"ר וסר מרע משתולל על הבניות, (פרש"י בסנהדרין צ"ז ע"א ע"ב כל העולם אומרין עליו שוטה הוא, היינו משתולל לשון שטות), ויראי ה' ימאסו אצל כמה סוגי אנשים. ויש אנשים אשר בשביל לעשות את בניהם יהודים כשרים כדת התורה, מקבלים עליהם לחיות חיי עני ודוחק כל ימיהם, ומשארי עמלם יפרישו שכל למלמדים ומורים שיחזקו בניהם בתורת ה'. ואינם מהגרים ממקומם למרות עונים ודוחקים למקומות הרחוקים שהפרינסה מצויה יותר בשביל חנוך בניהם לתורה ויראה, בודאי נוכל לומר דנחשב זה תשובה לה' בכל לב ונפש.

יג) ואפשר להמליץ על זה את דברי חז"ל הקדושים על הפסוק: מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה... אל תקרי מה אלא מאה. שבלמוד שעה אחת זיה"ק בשבת יחשב לך למאה ימים של לימוד תורה של עשרת אלפים אברכים הולמדים עשר שעות ביום, ובכך גם תזכה ליראת שמים טהורה.

דלעילא, צייתין לההוא מלה, וחיות הקדש מתרבינו בגדפין, ומתלבשן בגדפין. וכד שאל לון קדשא בריד הוא, ולא תבין ושתקין, פדין חיות הקדש מה כתיב, (חזקאל א) בעמדם תרפינה כנפיהן, כמה דאת אמר (איוב לב) כי עמדו לא ענו עוד. (נחמיה ח) וכפתחו עמדו כל העם.

[ביאור: בא וראה, כשדבר מתחדש בתורה ונשמה שיוודת בשבת התעסקה באותם דברים חדשים ועולה למעלה, כל הפמליה של מעלה מקשיבה לאותו דבר, וחיות הקדש מתרבים בכנפים ומתלבשים בכנפים. וכששואל אותם הקדוש ברוך הוא ולא משיבין, ושותקין, אז חיות הקדש מה כתוב? (חזקאל א) בעמדם תרפינה כנפיהן, כמו שנאמר (איוב לב) כי עמדו לא ענו עוד. (נחמיה ח) וכפתחו עמדו כל העם]. (עין שם באורך ובדף קע"ד ע"ב). (ועין ב"סידורו של שבת" שרש השמישי ענף ב' אות ח', וז"ל: ודברי הכל בשבת נתנה תורה, אף אור התורה וריון דאורייתא צריך אדם לחדש ביום השבת, (עין שם).

יא) כתוב בהקדמת הזוהר (דף ד' ע"ב, ודף ה' ע"א). בראשית רבי שמעון פתח (שעיה נא) ואשים דברי בפיך. כמה אית ליה לבר נש לאשתדלא באורייתא ימא ויליא, בגין דקדשא בריד הוא ציית לקלהון דאנון דמתעסקי באורייתא, ובכל מלה דאתחדש באורייתא על ידא דהווא דאשתדל באורייתא, עביד רקיעא חדא.

[ביאור: בראשית. רבי שמעון פתח, (שעיה נא) ואשים דברי בפיך. כמה יש לאדם להשתדל בתורה יומם וליילה, משום שהקדוש-ברוך-הוא מקשיב לקולות אותם שמתעסקים בתורה. ובכל דבר שמתחדש בתורה על ידי אותו שמתדל בתורה, עושה רקיע אחד] (ועין שם באורך).

(ובהמשך) ועל דא כתיב, (שעיה ה) הוי מושכי העון בחבלי השוא. העון דא דכורא. וכעבות העגלה חטאה. מאן חטאה, דא נוקבא דאקרי חטאה. איהו משיד ההוא דאקרי עון באנון חבלי השוא. ולבתר פעבות העגלה חטאה, לההיא נוקבא דאקרי חטאה, דחמן אתמקפת למהוי טס לקטלא בני נשא. ועל דא (משלי ז) כי רבים חללים הפילה, מאן הפילה, דא ההיא חטאה דקטלית בני נשא. מאן גרים דא, תלמיד חכם דלא מטי להוראה ומורה, רחמנא לשזבו.

[ביאור: ועל זה כתוב (שעיה ה) הוי מושכי העון בחבלי השוא. העון זה הזכר. וכעבות העגלה חטאה, מי החטאה? זו הנקבה

מעלינו כל גזרות קשות ורעות, ונזקה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי, ביאור: בספר הזה נצא מן הגלות ברחמים. (זוהר נשא ברעיא מהימנא דף קכ"ד ע"ב).

וכמו שגלה לנו הרש"ש הקדוש בשכבו על ערש דוין סמוך לפטירתו, השאיר לנו מעין צוואה פאשר אמר לבנו רבי חזקיה יצחק זיע"א: "יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד זה תלויים גאולתנו וביאת משיח צדקינו..." [ותורת הסוד מה היא עליה? [ספר הרש"ש עמ' 158]. מלותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות בעולם, תובעות עלבון, ומפצרות לקיימן. "ותורת הסוד מה היא עליה?!"... והקול קורא במדבר פנו דרך לאלקינו. הקדישו מזמנכם היקר בכל יום לשם שמים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו – ברוחניות ובגשמיות.

בכחינו לשנות את המצב, בידינו הדבר, בואו נתגייס כולנו, במיוחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ולמד עם בנו, מחנך עם חניכו, ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תישים, כך יחדר תלמודם מנערוותם, לתלמודי תורה, לשיבות ולכוללים, וכל ישראל יתאחדו בלמוד הקדוש הזה, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזקה להיות מבני עליה כמו שכתוב בכסא מלך בהקדמה לבאורו על תיקוני זוהר. ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את הגאולה השלמה ברחמים, ובאמרי פנחס השלם (דף ק"ו), לקדוש רבי פינחס מקאריין זי"ע, וזה לשונו: "צריך למלמד (לתלמידים) ללמד זה, שהוא בחינת עץ החיים, שיכול להמשיך נשמה לתלמידים. כי מה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח בו נשמה אמתית", עד כאן לשונו. (ואני שמעתי שזה מקבל עוד מהבעל שם טוב וכו' וכו' עליו). כי הזוהר מלהיב ומאיר את הנשמה של כל איש מישראל, באופן שיוכל להשפיע הארה של נשמה קדושה גם בזולתו, עכ"ל. (הכם הרזים).

[אמר המועתיק: כשאב שולח בנו למלמד ללמוד אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר אם המלמד של בנו לומד זוהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו – וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי לימוד הזוהר הקדוש כמבואר בספרים הקדושים].

ובלמוד זוהר הקדוש תמידים כסדרם, בזה ממשיך עליו קדושה פקבלת התורה בהר סיני כמו שכתוב בזוהר פרשת בהעלתך" (דף קנב). דקרי לעוסקים בחקמת האמת אינו דהו קיימי בטורא דסיני. ובאר הצדיק הקדוש

הששים רבוא נשמתין, פמזכר בתקונים, ואז נחשב זה לבריחה כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרך אלא יציאה, וזהו שנאמר (ישעיה נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו פי הלך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל"... כל מי שיתדבק בזהר הקדוש בורח מן הסטרא אחרא, וינצל מחבלי משיח, והאמת כי ספר הזוהר נשאר אחריו (אחרי רשב"י) זי"ע, שכל מי שיתדבק בו נקרא שבורת מן הסטרא אחרא, עד שלא יצטרך לו (פאחרית הימים) אלא יציאה, ואודיעך מה תועלת נמצא בזה, והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח. (ראה באורך באור הזוהר).

וזו כתוב בזוהר הקדוש דעל ידי כנישתא חדא תכף נגאל, דקודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא, ועוד הא דכתב הרמח"ל זי"ע דכל ששים רבוא נשמתין נכללו בספר הזוהר הקדוש, ואכמ"ל.

וי וזה לשונו: חכימין עבדי דמלכא עלאה, והחכמים שהם עבדים של מלך העליון, אינו דקיימו בטורא דסיני, ואותם

בה" (משלי פרק ג' פסוק ט"ו) ובמסכת הוריות (דף י"ג א'): א"ר אהא רבבי חנינא דאמר קרא יקנה היא מפנינים מכהן גדול שנוכנס לפני ולפנים.

בואו חשבון: איזה שכר גדול יכולים לזכות בלמוד הזוהר הקדוש. וכן קים החפץ חיים בעצמו אני מאמין בביאת המשיח... בכל יום אחפה לו, ובתפלה בברכת את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח... פי לישועתך קוינו כל היום, כתב מר"ן האר"י הח"י שצריך בכל פעם שמתפלל לכוון לצפות לישועת השם יתברך, ומה אנחנו עושים למען ביאת המשיח ולמען גאלת עם ישראל, ובמה אנו מצפים לישועת ה'.

כתוב בכתבי האריז"ל: שעל ידי לימוד תורת הסוד מתגלה לנו תורת הנגלה, ובדורנו כולנו זוכים לראת את זה עין בעין, וקבר מעידים אברכי הפוללים ואפילו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מצוה דבש הזוהר הקדוש נפתח לבם ומתרחב מהם לחדש חדושים נפלאים בתורה הקדושה, וזכו לחבר חיבורים מצויינים י"ד.

כולנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! ומי יודע מה ילד יום!!! – משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, מגלים לנו, שרק בספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי, כי הזוהר הקדוש הוא כמו תיבת נח יי ורק אלו שלמדו זוהר הקדוש ינצלו בתבת נח שהוא הזוהר הקדוש, וינצלו מחבלי משיח, ובזה תלוי סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון וגאולתו, בכח וסגלת למוד הזוהר הקדוש.

כתב השל"ה הקדוש: "הנה מבאר מפאן שחבור הזוהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, פי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש אל אחזתו" וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, בן הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שיזכו לתוספת הקדושה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

בואו ונתאחד כולנו ביחד ונתחיל ללמוד כל יום דף היומי של תקוני זוהר, שזה לוקח רק שתי דקות ביום, ואפשר גם ללמוד ולשמע ב"קול הזוהר" בטלפון 0722-99-00-44, ובשבת קודש נלמד שעה אחת למען תיקוני השכינה הקדושה, ובעזרת השם יתברך, יתבטלו

(יד) ובנודאי וכו' לכל זה שהרי ה"אור הגנוז" טמון - ומתגלה בלימוד הזוהר הקדוש (פדברי הבני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזוהר), ומאיר את הנשמה, וכך זוכים לחדש נפלאות בתורה.

וזו ספר הזוהר הוא כתבת נח שנתפסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא. והמשפילים זהירו בזהר הרקיע. אליו אינו דקא משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזוהר, דאיהו כתיבת נח, דמתפסשו בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. דבהו תקיים (שמות א) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו. ודא אורה דספרא דא. (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא)

הרמח"ל זי"ע לא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל, אלא בלמוד "הזוהר הקדוש" ברצף ללא הפסק, שבכח "הזוהר הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים. וז"ל: בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וקלנו נברח להתבה הזאת ונגצל ונמצא שבריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, שבסודה נעשה הזוהר, אשר בו נכללו כל

המקובל האלוקי רבי יהודה פתיה ז"ע, וז"ל: ונראה לי בבאור פנתנו כי בתחלה פשיצאו ישראל לקראת האלקים היו מתצבים בתחתית ההר ואחר כך נאמר: "וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק", כי היו יראים פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והיה מקצת מהעם שהיו ששים ושמחים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שכתוב בזהר הנזכר "אינון דקיימו בטורא דסיני", כלומר ולא נעו ועמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף, ולכן הם זוכים לחכמת האמת. ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק, כן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת, מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

ואמר הרבי מקאמאראנא: יש הרבה שוטים שבזרחים מללמד רזין של מרן האר"י וספר הזוהר, אשר הם חיינו, ולו עמי שומע לי, בעקבות משיחא אשר הרע והמינות גובר, היו שוקדים כל ימיהם ללמוד ספר הזוהר וכתבי האר"י ז"ל, בלול עם חסידות של מרן הבעש"ט והיו מבטלים כל גזרות רעות... ולו עמי שומע לי, בדור הרע הזה שהמינות גובר, היו למדים עם תינוק בן תשע שנים ספר הזוהר ותיקונים ולהגות בה, והיה יראתו קודמת לחכמתו ויתקני.

מבאר בתקוני הזהר (תקון שתימאה דף כ"ד ע"א, ובתקוני זוהר המחולק לימות השנה, [בשני פרקים], בהוצאת מפעל הזוהר העולמי, נמצא בלימוד ליום כ"ו חשוון עמוד קי"א), שבשעה שאליהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריו קדישא שעמו ולמד עמיהם סתרי תורה בענין תקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם "כמה רב כחו וקדשתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון, "וכמה בני נשא לתתא ותפרנסון מהאי חבורא דילך פד יתגלו לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיגיה, ויקראתם דרור בארץ". ובלשון הקדש: כמה בני אדם למטה ותפרנסון מזה החבור שלך כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקום הפסוק "ויקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלמה.

ומוזיקה לבאר במקדש מלך לתקוני זהר, שכל העוסק בספר זה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליצרו, ועליו אומר הקב"ה: כאלו פדאני לי ולבני מן הגלות וכו'. כי כך גזר הבורא שלא יתגלה ויהיה גנוז עד סוף יומיא דבגיגיה נבוא דרור, כי סגלה זו בו ולא בזולתו. - בראות רבי שמעון בן יוחאי ברוח קדשו ענין זה, צוה לרבי אבא לכתב ספר הזהר בדרך העלם להיותו מצנע למשמרת עד דרא בתרא קריב ליומיה מלפא משיחא, כדי שבזכות המתעסקים בו תצמח הגאולה בלימיו בעזרת השם פנוכר בפרשת ויחי (דף רי"ז), על דא כתיב: קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמור מן כו' למשמרת, לאצנעוהא, והבו זה מאד. (הרב חיים ויטאל זלה"ה בהקדמתו לשער ההקדמות).

והכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחור ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו

שעמדו על הר סיני, לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו' [אינם מסתכלים אלא בנשמת התורה שהיא עקר כל התורה ממש, כלומר שיודעים שבסיפורים ובהם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רזי התורה והפונות שצריך לכוון בכל מצוה ומצוה]. עד כאן לשונו. [ונכתב בצדו, אמר מעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני]. (ועין בתיקוני זוהר בהקדמה דף ה' ע"ב בדבר המתחיל

(הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים). וכתב מהר"א אזולאי ז"ע וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבבת הקטרוגים (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ד). - וכתב בפרי עץ חיים (שער העמידה, הגיה מרנ"ש): ונראה שעל ידי זכות העוסקים בחכמת האמת יש פח בידם להגן על משיח בן יוסף שלא ימות על ידי הרשע ארמילוס (ועני עוד תיקוני לרמח"ל תיקון ח).

ומני לנו גדול כהרמח"ל רבי משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישרים", אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה (אשר אמר עליו קדוש ה' הגר"א ז"ע דאלו היה חי בדורו היה הולך רגלי לקבל פניו הסהרות - מהלך של אלפים קילומטר) ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, ללמוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכל הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לקרב את הגאולה ברחמים.

לכן תקן בישיבתו סדר ללמוד מיחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בישיבתו, וכתב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשות זו טמנו שונאייהם, ובדאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו כי רב הדבר ועצום מאד... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גונם, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות פי אין כמות לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

גם אצל תלמידיי הפעל שם טוב וממשיכיו מצינו חביבות מיחדת ללמוד תורת הסוד, כבוד הרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זכותו יגן עלינו אמן אשר העיד על עצמו ואמר: למדתי ושניתי ה"פרי עץ חיים" מאה ואחד פעמים.

ובדגל מחנה אפרים (פרשת שמייני): וזהו דרש דרש משה, הינו כשייתגלה (כי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי היה בחינת משה), וידרש מה שדרש כבר משה, הינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר הזהר, אז והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקלפות וממילא יהיה הגאולה שיבנה במהרה בלימיו אמן סלה ועד.

ובספר אור ישרים מירא דכניא שכתב: קדם ביאת המשיח תתגבר מינות ואפיקורסות ורמקא ליצלן בעולם. העצה לזה להזהר בשלשה דברים הללו, האחד לאמור בכל יום זהר אף על פי שאינו מבין מה שאומר, כי אמירת זהר מסגלת לטהרת הלב.

ומקדמת דנא מצינו לרבנו האר"י ז"ל עצמו בשער רוח הקדש (דף י"ב) שאמר למהר"א הלוי "שילמד בזהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום ושיקרא בספר הזהר פעמים רבים", ובספר שבחי האר"י (הנד"מ עמוד נ"א) כתב שנתן תקון לבעל תשובה אחד לומר בכל יום עשרה דפים מספר הזהר הלשון לבד בלתי

"דרגא תמיאה" ולזמנא דאתי, ומינין לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא. וולעתיד לבוא הם עתידים להסתפל ולהתבונן בנשמה של הנשמה של התורה, כי אחר תחית המתים עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידע מהותה. (הביאור מהפרוש מתוק מדב"ש).

שום הבנה, והן הובא בספר שבחי האר"י דפוס ישן שנתן תקון לבעל תשובה אחד ללמוד בכל יום ד' או ה' דפים, והחיד"א בשם הגדולים (מערכת ספרים ערך ספר הבהיר) הביא משמיה דרבנו האר"י שנתן תקון לבעל תשובה לומר כל יום ה' דפים זה, וכיצא בו כתב הגה"ק מקאמנא בספר נתיב מצותיך (נתיב התורה שביל א' אות ל"א), וכתב שם שגם הגה"ק מורנו הרב צבי הירש מזידטשוב נהג כן, וכן מציינו להגה"ק מורנו הרב רבי פנחס מקאריץ (אמרי פנחס הנמ"ח ח"א עמוד רס"ד) שצירף לומר ב' או ג' דפין בכל יום, ועין עוד המעשה הנורא המובא בספר בן ביתי על אבות, ואין כאן מקומו להאריך.

והגם דבהיותו קורא ספר הזהר לא ידע מאי קאמר, כבר כתב הרב חיד"א בספר מורה באצבע (אות מ"ד) ללמוד ספר הזהר מרוקם על כל למוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו הוא תקון גדול לנשמה". וכן כתב בספרו שם הגדולים (מערכת ספרים שם, ועוד בשו"ת חיים שאל ח"א סימן ע"ה סוף אות ב'), ומקדמת דנא כבר כתב מעין זה מהר"י צמח בספרו לחם מן השמים בסדר הלמוד דליל שבועות (דף ל"א ריש ע"ב), והרמח"ל בשלהי קונטרס דרף עץ חיים. [ועין עוד בספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פלאגי ח"ב דף ע' ע"ד, ובשו"ת אפרקסתא דעניא סימן ע"ד].

ברעיא מהימנא ובתקונים כתוב: דבזכות הזוהר יגלה מלפא משיחא. ובתקוני זהר (סוף תקון ששי, דף כ"ד): וכמה גני נשא לתתא יתפרנסו מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתראא בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה, ו) וקראתם דרוך בארץ. עד כאן. [כמה בני אדם למטה יתפרנסו, רוצה לומר יעסקו ויחיו, מזה החבור שלך, כאשר יתגלה למטה בדור האחרון, בסוף הימים, ועל ידי זה יקיים ויקראתם דרוך בארץ].

פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים ברמו וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. (אבן שלמה פרק ח' אות כ"ו). הגאולה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה ללמוד הקבלה. (אבן שלמה פרק י"א אות ג.) - שאלתי מפני: איך הדרך לצאת ידי חובתו השעור ללמוד שאמרו רבותינו זכרונם לברכה? והשיב: ללמוד ספר הזהר ושערי אורה כדי להבין קצת הכוונות בזהר הקדוש, רק בלי הפרוש, כי הוא מבלבל ומסיע לענין אחר. (אבן שלמה פרק י"א אות ג.)

אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זצ"ל בשם רבו החפץ חיים זי"ע, שעל למוד ספר הזהר אין שום הגבלה כי רבו מדרש, והיה החפץ חיים מעורר לכלם שילמדו כל שבת את הזהר של אותה פרשה ואפלו לבחורים. (ר' יוסף בן שלמה מפוז'ן, הוספות בגן יוסף).

רבנו החזון איש זי"ע הורה לשואליו ללמוד זהר בספר מוסר ואף ללמוד בעצמו עם בן אחותו, הגאון רבי שמריהו גריינמן זכר צדיק לברכה. ובהתדמנות אחת התבטא כי בתקמת הנסתר ישנן סגיות שלמות הקשות יותר מאלו שבנגלה, והיה מסביר כי בשל כך נקראת חכמה זו חכמת הקבלה, שכן אין להבינה אלא בקבלה, איש מפי איש עד אליהו, או ממי שקבל מאליהו.

ובספר מעשה איש, (עבודת על מרן הגאון הקדוש החזון איש זצ"ל) כתב משמו: לשון הזהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל.

כשנשאל פעם מרן החזון איש זי"ע על ידי הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר שליט"א באשר ללמוד ספר הזהר למו שלא הגיע לחכמה זו, השיב: "למען הלמוד - אסור, אף כדי לדעת יראת אלקים - מתר ואף מצוה גדולה, שכן אין לך מאמרי חכמינו זכרונם לברכה המלהיבים כל כך ליראה כמו מאמרי הזהר הקדוש".

וכשנכנס אליו פעם רבה של זכרון מאיר, הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר (בעל "שבט הלוי"). על השלחן היה מנח ספר הזהר וטול פריכה, הרב וואזנר שהיה מקרב לרבנו, הגיב: "נראה שלומדים הרבה בספר זה..." חיוך עלה על פניו הקדושות של רבנו. - ואז שאל הרב וואזנר: "מי היה רבו של הגר"א בקבלה?". למשמע השאלה השיב רבנו בנימת שאלה: "וכי אליהו הנביא הוא רבי רע?"... "אלו ידעו", הוסיף, "החסידים בדורו של הגר"א על כחו הגדול שבחכמה זו, לא היה פרוד הלבבות שבין הכתות גדול כל כך..."

כעת זכינו שתתקדם בנו הבטחת הרשב"י על ידי אליהו הנביא זכור לטוב (תיקוני זוהר תיקון ו' דף כ"ד ע"א) שבדור האחרון כל ישראל יתאחדו בלימוד הזוהר הקדוש ספרדים חסידים וליטאים" שומעים לקול ה' הוצב להבות אש האמרים על ידי כל גדולי וקדושי הדורות מהארץ"ל ותלמידיו, הרמח"ל, הגר"א ותלמידיו, הבעל שם טוב ותלמידיו, האור החיים הקדוש, החיד"א, הבן איש חי ותלמידיהם"י, רבי ישראל סלנטר, החפץ חיים, והחזון איש, (עין אור הזוהר ובגדולי ישראל והזוהר באריות שהבאנו מלמעלה מאלף צדיקים קדושים וטהורים) ולומדים זוהר הקדוש באהבה ובשמחה.

וכתב בשער יששכר (מאמר גל עיני אות י"ח): אשרי העם לומדו ואשרי העומדים על סודך, לכאורה קשה דכינו שהמה לומדי"ך לומדי זוהר הקדוש, וכי איך קראום בלשון עם שהוא מדרגה פחותה פנודע כו', אף מזה הוא נראה שגם איש פשוט שלא קדש עצמו כל כך במעלות הראויים ללמוד, מכל מקום יקרב אל החכמה ההיא בפרט בסוף יומיא אליו שבזה תליא התקרבנות הגאולה במהרה ב?מינו אמן.

ולגדל חביבותיה נסים בדברי הפך החיים (סימן כ"ה ס"ק ע"ה) אשר פתב בשם הרב משאת בנימין זצ"ל (סימן ס"ב דף ז"ן עמוד א'), וזה לשונו: הדרך השני לילך אחר רוב בנן ומנון, הרי לפניך ספר הזוהר שהוא שקול יותר מכל המחברים שאחר חתימת התלמוד, ואם יהיו כל המחברים בפה מאזנים אחד וספר הזוהר לבדו יעלה בפה שניה, מכריע הוא את פולס, והרי עדיף מרב בנן, וכמו שכתב הבית יוסף זי"ע דאזלינו בתר הזוהר נגד שאר המחברים, עפ"ל.

"רבי שמעון בר יוחאי" = 915 - בגימטריה: - ישמרך השם - וכן בגימטריה - מלחמת אדם ופרס [על ידי לימוד הזוהר הקדוש ושמרנו השם תמיד ובפרט ממלחמת גוג ומגוג - אדם ופרס].

(ט) עיני בנינו הרמח"ל לרבי יהודה פתיא זי"ע בפרושו על האדרא וזטא (דף רפ"ז ע"ב), והביאו המתוק מדבש שם, כד"ה "רבי אבא יכתב", עיי"ש.

על פן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן. וכלנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו" וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלנו, ב"עז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגוינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישיעת מלפנינו, אמן פן יהיה רצון.

הק' שלום יהודה גראס
אברדק"ק האלמין
בית שמש

יט) "בזכותך היגעתיו, לך יש חלק בגאולת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמונים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתי, לך יש חלק בגאולת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

הלואי שזכרה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי".

ספר זוהר השבת – לאבות ופנים, זקנים עם נערים
עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
מקדר על הפרשיות

סדרת הספרים קובץ שופר הזוהר

(20 ברכים) – לתרומות עבור הדפסה והפצת הספרים – טל: 0527651911

קובץ שופר הזוהר

פרק ב'
ובו ספר אחד
(284 עמודים):
ספר התשובה

קובץ שופר הזוהר

פרק א'
ובו שני ספרים נפתחים
(268 עמודים):
קובץ הסקמות ומכתבים
כח הזוהר חלק ג'

בהאי חבורא דילקו דאיהו ספר הזוהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא בר חמי.

קובץ שופר הזוהר

פרק ג'
ובו ששה ספרים
נפתחים (252 עמודים):
פתח אליהו המבאר
סגלת פתח אליהו
גימטריות הזוהר/קובץ
הסקמות ומכתבים/כח
הזוהר חלק ב' הפעל
שם טוב והשחיטה

קובץ שופר הזוהר

פרק ה'
ובו אחד עשר ספרים
נפתחים (228 עמודים):
יהודי הזוהר/זהר
הכשרות והשבת/ספת
הזוהר/גאלת הזוהר
הזוהר וזהר סיני/דרשה
לסליחות תשע"ג/זהר
לפר מצוה/זהר בר בי
רב דחד יומא/סיום
הזוהר/10. ים הזוהר/11.
כח הזוהר

קובץ שופר הזוהר

פרק ד'
ובו ששה ספרים
נפתחים (228 עמודים):

הזוהר וספריו/זהר
בעקבות הזוהר ומשיח
הזוהר והגאולה/זהר
המנוחה/זהר הגאולה

